

ВАСИЛ ТОЛЕВСКИ • НАШИТЕ ПРИЈАТЕЛИ
.....

Издавач:

Васил ТОЛЕВСКИ
ciletolevski@yahoo.com

Нацрт на корица:
Бојан СИМОВСКИ

Подготовка за печат:
МАКФОРМ - Скопје

Печат
МАКСТЕН ГРАФИКА - Скопје

Тираж:
300 примероци

CIP - Каталогизација во публикација
Национална и универзитетска библиотека
„Св.Климент Охридски“, Скопје

821.163.41.84(082)

НАШИТЕ пријатели : афористичари од Србија, Црна Гора и
Република Српска / собрал и превел Васил Толевски, - Скопје:
Толевски В. 2007. - 204 стр. ; 21 см ; (Библиотека Хумор и сатира)

ISBN 978-9989-9813-4-0

COBISS.MK-ID 69590282

ВАСИЛ ТОЛЕВСКИ
НАШИТЕ ПРИЈАТЕЛИ

АФОРИСТИЧАРИ
ОД СРБИЈА,
ЦРНА ГОРА
И РЕПУБЛИКА СРПСКА

Скопје, 2007

ВОВЕД

Читателот кој има намера да се запознае со најтешкиот, и секако најатрактивен книжевен род – афоризмот, ќе се најде во недоумица каде и како да го направи тоа! Факт е дека афоризмот во Македонија го губи здивот, на сметка на „светските трендови во издаваштвото“, каде преку ноќ се афирмираат нови наслови, со силна маркетинг поддршка.

А не така одамна, до пред распадот на Југославија, афоризмот ги доживуваше свездените мигови како бележник на трофејните глупости во општеството. Лец, Лауб, Виб... беа препечатувани во неколку изданија, а читателската публика секогаш бараше книга повеќе. Гладта за хумор и сатира во Македонија ја заситуваа **Остен, Студентски збор, Млад борец, Екран...**

„Хихирику“ на Иван Карадак во Македонското радио жареше и палеше на фестивалите низ целата Југославија и беше најнаградувана радио емисија во тоа време. Хуморот и сатирата беа разбирани крајно сериозно, беа коректив на власта, подбужнувачи - на радост на народот.

Во преграatkите на нашите најтиражни весници и списанија, никнуваа како печурки после дожд, афоризмите, хумореските, епиграмите, сатиричните коментари. Авторите беа на слатки маки да творат, да објавуваат и да ги слушаат одгласите од ефектот на нивните творби.

Салоните на тогашните книжарници, киосците на дневен печат, беа преплавени со изданија и весници од другите републики од тогашна Југославија. Тоа беше шанса читателот да се запознава со продукцијата од другите простори, авторите да ги споредат трендовските движења

во најомилениот читателски жанр, па и да го споредат сопствениот квалитетот на творбите со делата на останатите автори. На полиците во книжарите ги баравме авторските збирки на афоризми, а во киосците го баравме **Јеж, Јежев хумор, Секси хумор, Осмех...**

Денес е си поинаку.

Климата за творење е изгубена, во издавачкиот очај на полето на хуморот и сатирата. Стожерот на македонскиот хумор и сатира, Остен, не успеа да ја победи транзицијата - падна на колена. Го нема ниту **Кикс во Студентски збор**. Весниците станаа шкрти за одвојување простор за хумор и сатира. Се натпреваруваа кој ќе пласира поцрна вест, позгоена афера, кого ќе го оцрнат... Се обидоа да му ја земат работата на хумористот, сатиричарот, мислејќи дека исмејувањето на некоја состојба или личност е врв на хуморот и сатирата.

Во целата оваа транзициона папазјанија се вклопија и афористичарите. Ги потиснаа своите идеи, се повлекоа, замреа...ги снема. Просторот за творење им се намали, а и самите не се ни обидуваа да создадат клима за работа. Се чекаше некој друг да го направи сето тоа. И неретко како изговор се афирмираше тезата за - финансиска непокриеност на нивниот труд. Остана само **Хихирику**, како поле за културно афирмирање на авторите и **Струмичкиот фестивал** за еротски афоризам. **Премалку – па и од Македонија да е!**

Токму ваквите карактеристики на времето ја дадоа идејата да се започне со создавање плодна почва за повторно реактивирање на хуморот и сатирата. За старт, изборот падна на афоризмот.

Некогашните простори како Србија, Црна Гора и Република Српска го засилија своето работење на полето на афористиката и сатирата, каде се европска велесила, ги искористија сите дадени шанси, и сега на големо

чекорат стабилно по врвот на афористиката. Ваквата пробивност е проследена и со објавување на авторски книги, енциклопедии и антологии на афоризмите. Се појавуваат си повеќе електронските списанија и сајтови отворени за соработка за сите афористичари и сатиричари. Во ваков налет растат и нови, млади сили, како идна замена за моментално незаменливите. Младите продираат и во афористиката и во умот на народот-читател.

Посетеноста на сајтови придонесе до нова соработка и застапеност на нашите автори во реномираните едидии на **Афоризми и афористичари**, во издание на издавачката куќа **Алма** од Белград, објавување афоризми во **Етна** (Србија) и **Носорог** (Република Српска). Во издание на **Алма** за прв пат од распадот на Југославија, се појави двојазичната збирка на афоризми **Исусе, Луцифер не вика** од Васил Толевски. Немерлива е желбата на издавачките куќи да го доближат македонскиот афоризам до нивната читателска публика. Во **Афоризми и афористичари 7** се појавува Васил Толевски, а во следните томови ќе се појават и Иван Карадак, Дарко Марковиќ, Бошко Перински, Ристо Филчевски, Панде Петровски, Иван Русјаков... Несебично и благодарно од страна на издавачката куќа **Алма** и почитуваниот Ѓорѓе Оташевиќ.

Затоа како приредувачи на овој зборник од афоризми на афористичари од Србија, Црна Гора и Република Српска, правиме обид на нашата читателска публика им ги предочиме дел од најдобрите афористичари кои денес творат во своите средини, со нивните афоризми. Целта е да ја доловиме атмосферата кај другите афористичари како и атрактивноста на нивните афоризми поттикната од актуелните случувања, нам добро познати. Пленува нивната разиграност, мисловна длабочина, а пред си храброст да се каже она што го мисли и последниот граѓанин.

За жал, како и кај сите вакви проекти, остана цела група на незастапени автори. Секако дека нивните ква-

литети се несомнени, но факторите кои го креираат ваковиот проект се со ограничувачка димензија. Се надеваме дека овој проект ќе побуди интерес кај читателската публика и кај литературните мецени, со што ќе се создадат услови за нов проект во кој ќе бидат застапени и останатите афористичари.

Овој зборник (или како сакате да го наречеме) ќе беше непотполн и сиромашен, ако не беа моите пријатели од набележаните Републики. Голема благодарност за **Велко Рајковиќ** од Црна Гора, кој секојдневно ме снабдуваше со избор на афоризми од неговите пријатели и колеги-афористичари кои творат во Црна Гора. Капиталната **Антологија на црногорскиот афоризам** (приредувачи - **Мариновиќ**, **Рајковиќ**, **Тофчевиќ**) насловена како **Ријетке честице**, беше расадник на содржајни и квалитетни афоризми како и порталот **Донсталенс** (www.donstalens.com) и нивната **Зона на сатира** како извор на PDF-книги и афоризми. **Горан Кљаиќ** и неговиот **Носорог** (www.nosorog.sr.rs) ми ја дадоа логистичката подршка за Република Српска.

Најголем ресурс за црпење на материјали добивав од **Весна Денчиќ** и **Горѓе Оташевиќ** од Србија. Весна Денчиќ со својот електронски весник **Етна** (www.etna.dencic.com) како и **ЦД-то Смеј до болка** (50 броја на часописот **Етна**), како и неколкуте нејзини сајтови посветени на афоризмот, направи вистинска револуција во негувањето и афирмирањето на хуморот а пред сè сатирата. Капиталните дела на **Горѓе Оташевиќ** и неговата екипа во **Алма** (www.alma.co.yu), беа исто така еден огромен извор за црпење материјали. Зборниците **Афоризми и афористичари** (1-5 том) како и **Енциклопедија на афоризмот** (1-3 том), ми дадоа на увид повеќе од 30.000 афоризми од автори од сите делови на Балканот.

Секако дека ова е само почеток, во кој сите ќе помогнеме за развој на македонскиот хумор и сатира. **Македонско електронско списание, Антологија на македон-**

скиот афоризам, Македонски афоризми и афористичари, Македонска хумореска, Македонска сатира ...се дела кои набргу ќе ги видат светлото на денот. Да се стрпиме. Сила и знаење имаме, потребна е друг вид на логистика, која се надеваме дека ќе ја добиеме. Можеби ќе се возобнови **Остен, или ќе се појави друго списание каде ќе можеме да твориме и објавуваме. Можеби и дневните весници ќе ги отворат своите страници за хуморот и сатирата. Неделникот **Неделно време** веќе го стори тоа.**

А на овие изданија ќе му се придружат и **Наши пријатели 2**, како и **Најдобро од најдобрите** - избор на најубавите афоризми на Балканот, со преставување на афористичарите од останатите балкански простори. Зошто да не, од македонски автор, и **Антологија на балканскиот афоризам.**

Афоризмот е космополит – зошто и ние афористичарите да не бидеме такви.

Авторот

**АФОРИСТИЧАРИ
ОД СРБИЈА**

АЛЕКСАНДАР БАЉАК

(1954 – Црвенка)

Лесно му е на мал народ да добива
кога секогаш се бори на свој терен.

Животот во слобода не може да се опише.
Тоа треба да се доживее.

Не беше тоа братоубиствена војна.
Тогаш се уште не бевме браќа.

А на Црвенкапа секоја чест. Прва отиде во шума.

Нашето дело е оригинално. Не личи на ништо.

Пак дојдоа други времиња. Баш немаме среќа.

Светлото минато ја затемни славата
на идните генерации.

Нека сме сити од сè. Само еднаш се живее.

Се плашам од тој човек. И денес ништо не работеше.

Не вреди да им се дава храна. Си изедуваат.

Создадовме идеален систем. Повеќе не се можеше.

Кој нема избор, има избори.

Ќе ги избираме сидодека не им стане здодевно.

Не можат ни тие вечно.

Чекор напред, два назад. Речиси трискок.

Противникот повеќе не ми лежи. Почна да ползи.

Го примија во партијата. Сега е свој човек.
Проблемот го гледавме од сите агли.
Гледавме што прават.
Конечно дојдоа вистински луѓе на вистински места.
Можеме да здивнеме во следните пет века.
Прооде пред да прогледа. Тоа мајка не го раѓа повеќе.
Нашата историја е полна
со ваши доживувања од детството.
Целатот не го слушаше крикот на жртвата.
Гласот на совеста беше посилен.
Оптимист сум бидејќи вака повеќе не може.
Не сте парламентарни!
Додека зборувам, вие кркорите со цревата.
Чувствувајте се како во вашата куќа,
ама немојте така да се однесувате.
Пак избравме ангели, а потоа ѓаволот ни е виновен.
Никој не остана на улица. Мораа да се разотидат.
Ако одиме сите во Европа, кој ќе ни ја чува куќата.
Времето е најдобар судија, рече воениот злосторник.
На видовите кои изумираат,
човештвото им порача – ебете се.
Дали е кражбата грев? – Си зависи како се зема!
И бев прв, ама многумина ме престигнаа.
Улицата го расипа. Беше едносмерна.
Имам криза на идентитетот.
Не знам дали сум поубав или поаметен.

Кога слушнавме дека меѓу нас има воени злосторници,
сите се преплашивме.

На оние на кои никогаш не им е добро
утре ќе им биде уште подобро.

Кога жив те закопуваат,
сам си ги поднесуваш погребните трошоци.

Порано или подоцна народот дознава
дека јавноста е огорчена.

Околу нас си сами закони. Каде се тие дупки?

Тие кои живеат од денес до утре
треба уште малку да се стрпат.

Еден те ист секогаш ќе се извлече.
Останатите се среќни добитници.

Додека е гробот свеж, наследниците се собрани.

Патиштата ни се разидуваат, сударот е неизбежен.

Многу гласно чекорите, згазените не се слушаат .

Главите напосто летаат колку е мислата слободна.

Конецот делото го краси, рече целатот.

Вие сте проверен, со години се сомневате во други.

Толку ни се збиени редовите така што поединци
нема што да бараат меѓу нас.

Зборлестите риби кариерата ја продолжуваат
во конзерва.

Не копајте по моето минато,
се родив од фамилијарни причини!

Не може секој да биде шпион. За тоа треба слух.

Толку страшила а приносите мали.

Критиката е позитивна си додека некој
не се препознае во неа.

Дека беше илегалец,
можат да посведочат илјадници сведоци.

Народот особено се истакна во своите јуначки песни.

Ни јавуваат од подобрата иднина
дека нема место за грижи.

Ќоравата работа се склопува во две-три очи.

Народ кој со векови мина во ропство
има светло минато.

Се молат оние кои немаат што да кажат
да им објаснат и на другите.

На најдобар пат се никаде да не стигнат.

Не е чудо што говорот му е бескрвен,
толку пати падна за татковината.

Јас сум голем оптимист. Оние кои ја водат политиката
успешно ќе не доведат до крај.

МИЛАН БЕШТИЌ

(1952 – Белград)

Паметните добиваат куршум во чело.

Така почна одливот на мозоци.

Во војната имавме непријатели.

Окупаторот беше непотребен.

Уште во дванаесеттиот век тука се јадеше со лажица и вилушка, а и денес би се јадело, да има што.

Нам законот не ни лежи во буздованот.

Полицијата е посовремено опремена.

А кога дојде зимата, штурецот ја засвири химната.

За Водачот немам напишано ниту еден афоризам,
бидејќи не можам да го смислам.

И Србите се од крв и месо.

Тоа и експериментално е докажано.

Без уверение за здравствена состојба не можеш да управуваш со автомобил, но со државата можеш.

За војската мора да има доволно храна.

Не е убаво да се гине на празен стомак.

Кај животните не постои пријател или непријател.

Или нешто е храна или не е за јадење.

Сакам секс и со задоволство се сеќавам на него.

На доживотниот владетел продолжен му е мандатот.

Смртта ќе мора да се стрпи.

Чувај се од куче. Има стопан.

Не сум вистински Србин, ама вежбаам до исцрпеност.

Српски национален интерес во три точки:
појадок, ручек, вечера.

Животот не спушта на земја,
а гробарите уште пониско.

Еднаш се живее. Во Србија не би чинело повеќе.

Народе на Србија разбуди се.
Истече работното време.

Ќе го залажеме непријателот.
Ќе ни се изгуби секоја трага.

Хипохондарот е излечен. Се разболе.

Генијалецот се раѓа еднаш во сто години.
Јас уште поретко.

Да ли имам во џебот пет или десет динари?
Ниту сам не знам колку пари имам!

Го делиме креветот и трпезата.
Додека јас спијам, таа јади.

Афоризмот е нестрплив роман.

Дајте ми овци, ливада и тристотини години,
па да видите како се пишуваат народни поговорки.

Моето куче лае, ама не чита народни поговорки.

Нашиот медал има само една страна
и тоа баш онаа другата.

Судејќи по знамињата, победата ни побегна
за половина копје.

Беше чесен човек, ама се оддаде на демократија.

Ќе се трудиме нашиот град да добие метро.
Ќе копаме и со раце и нозе.

Жените паѓаат на мене. Во депресија.

Заработката на вработениот е исто како плата,
само е малку помала.

Изборите се важна алка во ланецот на демократијата.
Ништо без ланец.

Наталитетот е во пораст.
Ќе ни требаат нови гробишта.

Нашите болници нудат си што треба.
Од прием до закоп.

После реанимацијата мртовецот се чувствува
многу подобро.

Ми извадија заб, ама ќе можам да јадам,
штом во пензискиот фонд стаса некоја донација.

Мозокот се собира со перење.

Темјан во спреј! И црквата е сè поблиску
до стандардите на Европската Унија.

Во мене има седумдесет насто вода.
Затоа толку ме веслаат.

Среќата успешно не следи.
Секогаш одиме далеку од неа.

Немојте да ми судите за воени злосторства во Хаг.
Јас во Хаг не направив ништо.

Пензионерите се полумртви.
Затоа примаат половина пензија.

РАДИВОЈЕ БОЈИЧИЌ

(1949 – Иванград)

Сè што имам да кажам слободно го помислувам.

Нам секое задолжување ни е туѓо.

Не ни треба компас затоа што нам Запад ни е
на сите четири страни.

Зборувајте му го тоа на Рипли. Ние не ви веруваме.

Во здраво тело – здраво антителио.

Кај религиозните комунисти, српот и чеканот се уште
повкрстени.

Облеката не го прави човекот. Доволни се цеповите!

Ние сме горделив народ.

Не им дозволуваме да ни го прават она што ни го прават!

Не ни е секогаш лесно.

Само тогаш кога ни е најтешко!

Дека живеевме во облаци доказ е и тоа
колку долго пропаѓаме.

Да не ги следевме светлите примери
немаше толку да уфитилиме!

Овакви благи зими ги мачи нашите мечки со несоница...

Неброено пати. Тоа кај нас на прсти може да се изброи.

Од време-навреме се губат...

А кој губи – има право да се лути!

Не водеа оние кои имаа најјасна провизија!

Штом народот ќе се опамети,
цената на паметот нагло паѓа!

Наместо да се пали на идеи,
власта ги палеше нејзините творци!

Пискотниците се доказ дека пред инспекторите
се слушна и другата страна!

Нова тактика: поразот го одложивме
за некои други времиња.

Победата можеше да биде изразена и со помалку
жртви, ама тогаш немаше да биде така ефектна!

Назад не се може, а напред еднаш веќе одевме...

Паднавме на револуционерниот испит
затоа што ништо не не прашаа!

Најголем данок е на производите за ментална хигиена!

Кај нас за контакт со светот
задолжени се – недопирливите!

Состојбата е таква да и поразите може
да се заведат како победи!

После сведочењето на ловцијата и волкот,
Црвенкапа од шумата излезе како првоборец!

Штом ќе излезе човек малку во народот,
веќе е обвинет за сомнително собирање!

Рајот на земјата е онаму каде нема стапнато
човечката нога!

Бевме на патот за излез од кризата,
ама патот беше преполн со миротворци.

Водачот немаше ситно, па мораше народот да плати!

Воените злосторства не застаруваат.

Кај нас, на пример, се обновуваат на секој половина век!

Добро зготвивме. Би можеле
пола Европа да ја храниме!

Тешкотиите толку не зајакнаа,
што на крајот моравме да се испотепаме!

Ако не знаеме чие е ова масло,
за лојот би требало да знаеме!

Уште не знаеме кој кого поткажа,
затоа што ни маките не ни се еднакви.

Ни треба апсолутен мир,
за да ги дефинираме воените цели!

Сега дури гледаме што ни подготвуваа
довчерашните истомисленици...

Не се тоа странски платеници.
Тоа го работат од задоволство.

Страв ми е само од она
што не можат да ни го направат!

Теоријата за вооружен народ, за час стана – пракса!

Да живееја во слога и љубов,
за Каин и Авелј историјата немаше да знае...

Интензивната нега е само доказ дека
средбата беше навистина братска!

Средбите на Водачот со народот
најтешко му паѓаше на – обезбедувањето!

На имињата, ликот и делата не се сеќаваме,
ама – последиците се тука!

Дека е господинот голема сверка,
се гледа по – горилата!

Секогаш кога Србите плаќаат,
бакшишот испаѓа поголем од сметката!

Штета што светот се замеша во нашата криза.
А баш имавме некакви идеи...

Србија секогаш бара излез онаму
каде е најголема турканица.

Сè е во нашите раце, ама добро би било
нешто да имаме и во главите.

Сите наши глупости се доказ
дека сепак мислиме со својата глава.

Народот даде сè од себе...Останатото му го зедао.

Тој не е социјален случај. Умре од глад.

Најголемата германизација на нашите луѓе
направена е во Германија.

За да ја намалат невработеноста, функционерите
своите деца ги вработуваат во странство.

Каква дволичност: никој и ништо е.

Тука не донесоа Старите Словени.
Да се прашуваа младите, ќе избереа некое друго место.

Нашата цел е човекот. Нишани. Пукај!

Најголема желба на црковното глумче е еден ден
неговиот син да стане канцелариски стаорец.

Дајте ми десет години – и ќе го остварам
петтогодишниот план.

Постигнаа незапаметени успеси. Никој не ги памети.

Ни зедоа половина па сега не ни остана ништо.

Еднакви сме. Нула спрема нула.

На коњ сме. Каскаме зад Европа.

Од сите коски што ни ги фрлија
ниту една не беше клучна.

Видов излез од пустината...Пак фатаморгана.

Нашите Нерони запалија стотина градови...

ЈАСМИНА БУКВА

(1961 – Параќин)

Не умирај магаре до следните избори.

Времето е релативно. Пет до дванаесет најдолго трае.

Не е сè како се зборува. Нешто е и како изгледа.

И волкот сит и овците на број.

Недостасуват само овните и јагнињата.

Криминалот е така организиран,
час е невладина час владина организација.

Па што ако сум мртов!

Ако можам да гласам, можам и пензија да примам!

Лесно ви е да бидете еколози
кога Интерпол ви го изнесува ѓубретото.

Кога ќе влеземе во Европа,
ќе можеме пола Србија да ја закопаеме.

Овде нема повеќе валкани алишта.
Сè ни излегува на нос.

Кога ние победуваме, и противниците слават.

Како се надевавме, добро се излажавме.

Што ако го испорачаа во пакет?

Што ќе беше ако го испорачаа во три пакети!

Не бомбардираат со реклами. Не убиваат во поим.

Сигурен секс е кога парадата на педери
ја гледаш на телевизија.

Никој не смее да ве мава! – не важи за војската,
полицјата, хомосексуалците и пазарните инспектори.

Подобро два часа во Собрание,
отколку да не се спие воопшто.

Прво Шиптарите се вооружаа до заби,
па потоа и нашите се вооружаа до јајца.

После сите избори, Србите се виновни како народ.

Србија до Токио. Косово до крајот на годината.

Кога ќе влеземе во Европа,
тогаш само слога ќе ја спасува Европа.

Благодарение на Министерството за здравје,
Србите се најздрав народ.

Кој ќе се разболи, тој и умира.

МИЛОВАН ВИТЕЗОВИЌ

(1944 – Витезовиќи)

Меѓу народот и власта,
полицијата си го најде местото.

Сеачите на стравот бараат сè повеќе простор.

На поаметните не се попушта.

Штом моќникот почнува да се занимава со филателија,
ги собира филателистите.

Народот е држан гол и бос, за униформата на хунтата
да дојде до што поголем израз.

Кои се слугите на назадниот режим?

Оние кои го спроведуваат или оние кои го трпат!?

Човекот без слух гине за погрешно интонирана химна!

Народ кој знае да го согледа своето минато,
знае каква иднина не сака!

Судејќи по јачината на полицијата,
тираните не се сомневаат во силата на народот!

Најопасни се луѓе со широки и цврсти раце!

Клечењето се пренесува од колено на колено!

Далеку е од добро кога воениот сервис го поправа
државниот апарат!

Каде важи полицискиот час – и времето е полициско!

Празната глава на престолот се полни
со боево полнење

Водачот на хунтата, полковник хирург,
изведува ампутација на народните екстремитети!

Белото платно е знак на жалост,
ако е употребено за знаме!

Секаде каде човекот е цел, и стрелецот е човек!

Да не се сите луѓе браќа,
светот не би бил така поделен!

Генералите во ушите држат блиндирани тампони!

Ако се најде во цврста рака,
врапчето признава дека е гулаб!

Сè е подредено на политиката. Особено: народот!

Тиранијата тешко паѓа,
затоа треба да се запне со сите сили!

Херојската смрт го скратува патот до бесмртноста.

Срушениот човек не ќе можеш
повторно да го изградиш!

Единствена монархија која не треба да ја рушиме:
царството на духот!

Ако се искористи, историскиот момент станува вечен!

По законите на физика – револуција е
кога масата добива забрзување!

Величините се премеруваат после смртта!

Со жал се сеќавам на старите добри времиња.
Да не се вратат!

Трупецот тука, деланката на Сорбона.

Најмрачен дел од минатото е
ноќта кога сме направени!

Кога ќе се исуши стопанската гранка,
тогаш тоа е колективен просјачки стап!

Толку се удираше во гради, што изврши – самоубиство!

За мечките зимата е само сон!

Штедеше на храна – хранејќи се по банкети!

Ни во паркот не сакаше да влезе, ако не е национален!

Со тие приказни сакате да влезете во бајки
или во народната историја!

Од две полувистини може да се направи голема лага!

Зборувај слободно што мислиш. Како се договоривме!

Стрелаше со поглед. Низ снајпер!

Архимедовите кругови ги штитеше
обезбедувањето на Сиракуза.

МИЛОВАН ВРЖИНА

(1951 – Сараево)

Авангардата е пред нас – затоа тешко се пробиваме.
Нашиот Сибир имаше медитеранска клима.
Никој не ни може ништо... па моравме сами!
Однесовме победа, и единствено ние знаеме каде се наоѓа!
Имавме големи воени штети,
ама ни мирно временските не се за потценување!
Денес сите живееме прекрасно, освен работниците,
селаните и чесната интелигенција!
Нашиот циркус е добар и за старите лавови!
Во стравот се големи очите,
ама ниту во очите нема ништо помал страв!
Сакајте ја татковината, како што таа ги сака
нашите повратници од странство!
Аукцијата на душите успеа. Сите души се продадени!
На бившите непријателски положби сега седат наши луѓе!
Пред авангардата одат луѓе од обезбедувањето!
Шепотењето се пренесуваше од уво на уво –
дека слободата на зборувањето е загарантирана!
Напријателот е разбиен. Сега е насекаде околу нас!
Кога ќе го снема оригиналот, важат копиите!

По повод празниците што настапуваат
Тантал е помилуван, ама маките останаа!

Гласањето е применета народна ракотворба!

Повреда на работа е и кога ќе ни се расипе стомакот
на свечена вечера!

Кај нас Боговите остануват и кога народот
престанува да верува во нив!

На ова земја потребна и е младост.
Затегнете ми ги брчките!

Никаде не се добредојдени, а насекаде стигнаа!

Првите редови се резервирани за оние
кои последни стигнуваат!

Побрзајте со химната. Народот веќе се дига на нозе!

Делото уште не е завршено.
Се чека уште мислењето на јавниот обвинител!

Народот излезе на улици,
за полицијата да ги раздвижи нозете.

Непријателот нема што да бара,
бидејќи пријателите си разнесоа!

Мора да слушаме басни.
Човекот е политичко животно!

Никој да не се мрднал!
Ова се револуционерни промени.

Ние сме убава земја.
А памет и убавина ретко кога одат заедно!

Толку длабоко беше во право,
што уште живее во дупка!

Нашите фатаморгани завршуваат со поплави!

Не знаеме каде води сето ова, ама оди право на нас!
Ако тешкотиите ги челичат луѓето, се наоѓаме во фаза
на национално челичење!
Сè постигнавме доброволно. Поинаку не се можеше!
Атентатите се доказ дека власта удира во глава!
Благодарение на нашиот сообраќаен метеж,
непријателот нема да помине!
Страшилата се увозни. Само сламата е домашна!
Говорот навистина ви е прекрасен. Како посмртен!
Било што да запишеме, ние паметиме нешто друго!
Кога полицијата ќе ги употреби палките,
народот веднаш се сеќава на мајките!
Зошто само еден Тројански коњ?
Јас сум за повеќе кандидати!
И нашата претстава започна со пеење и пукање!
Не ни се брза во светот, додека не се реши
оваа криза околу тероризмот.
Јас сум патриот аматер. Ја сакам татковината за џабе.
За крадците знаеме. Ама има индиции
дека во банките некогаш имаше и пари.

РАНКО ГУЗИНА
(1939 – Скопјанска Греда)

Во Србија има петстотини багери.
За среќа не се занимаваат сите со политика.

Граѓаните кои што погрешно гласаа,
ќе мора да го вратат шеќерот и маслото за јадење.

Ние сме чесни луѓе и не ни е јасно како се најдовме
во иста партија со раководството.

Некогаш животот пишуваше драми и романи.
Сега премина на пократки форми – епиграми и афоризми.

Одамна работиме шаблонски, рутински
и мислиме со туѓа глава. Може да се рече дека
процесот на производство прилично ни е роботизиран.

Иредентата не купува обработливо земјиште
туку само државна територија.

Во подолг монолог говорникот се заложил
за демократски дијалог.

Разлика помеѓу ситни и крупни криминалци се состои
во тоа што крупните криминалци ги судат и во отсуство.

Општ штрајк со глад би го решил
прашањето со исхраната.

Го нема тој индустриски гигант од кој не можеме
да направиме мало или средно претпријатие.

Крадете додека сте млади.
Ќе ве праша староста каде ви беше младоста.

Кого ќе го фатат во кражба, значи не е за таа работа.

Порано со ѓаволот садевме тикви, а потоа
поминавме на индиска трева бидејќи подобро се плаќа.

За него велат дека е крадец, багабонт, лажго, убиец,
чудовиште, ама половина од тоа не е вистина.

Претеруваат оние кои велат дека во Србије не се чита
ништо. Се читаат струјомери.

Се слуша одек на лажни чекори.

Тоа истрагата тапка во место.

РАДИВОЈЕ ДАНГУБИЌ

(1946 – Белград)

Долго се размислуваше дали да се жртвува народот или водачот. Победи хуманоста кон човекот.

Го глуми победникот. За него нема мали улоги.

Народот верува дека има совршено алиби.

Никогаш не беше со вас.

Упорно ги повторуваат грешките.

Не сакаат ништо да ризикуваат.

Куклите никогаш не ќе можат да ги заменат живите мети.

Не знаат да се радуваат на промашувањата.

Лесно е да се врти тркалкот на историјата нанаязад,
кога колата е во воздух.

Ми го проширија хоризонтот.

Направија пустина околу мене.

Целта ни е заедничка. Затоа целата е издупчена.

Авељ да го убиеше Каин, денес си ќе беше поинаку.

Постои само еден излез. Секој да си оди по својот пат.

Би ја замолиле историјата да не се повторува.

За нас тоа е скапо.

Во случај на опасност, да знаете дека нема излез.

ВЕСНА ДЕНЧИЌ

(1963 – Белград)

Стопанството процвета. Мириса на закоп.

Во полицијата наиде на добар прием.
Уште на приемницата го претепеа.

Претседателот на партијата е потполн идиот,
ама е одличен политичар.

Југославија немаше цена. Затоа е продадена во делови.

Собранието ни е расадник на глупости
а и криминалот цвета.

Капитализмот го воведуваме на голема врата,
како што доликува на организиран криминал.

Гласот на народот далеку се слуша.
Ечи по катакомбите.

Мртовецот се опамети. Збор не кажува.

Октомвриската револуција го промени ликот на власта.
Мозокот остана ист.

Ја продадовме душата на ѓаволот.
Сега дојде по опаковката.

Не се плашам да кажам што мислам. Се плашам да мислам.

Жртвата секогаш е на местото на злосторството.

Конечно прогледавме. Види темница!

Не е проблем што Водачот заталка,
туку што ние го најдовме.

Правдата не може да победи, бидејќи не е во игра.

Сите жени се курви освен мојата мајка.

Таа е сопственик на јавна куќа.

Толку постигнати автоголови бара
промена на правилата на игра.

Тоа не се мемоари, тоа се записи од подземјето.

Полицијата ги забранува протестните прошетки
за народот да не страда од чист воздух.

Србите ги придвижува механизам со внатрешно согорување.

Ние сме воинствен народ. Ќе се бориме до последниот
и уште нема да ни биде доста.

Тука секој има право да биде избран. Очигледно!

Сè плаќаме со глава. Немаме недвижности.

Бидејќи дождот не ги попречи демонстрациите,
целиот товар падна на полицијата.

Водиме активен општествен живот,
а понекогаш се одмораме од војувањето.

Претходниот Водач отиде по мирен пат. Умре сам.

Секогаш нешто ни гори под нозете.

Така се дресираат и мечките.

Во военото подрачје бесплатно се делеше оружје.
Затоа лебот беше толку скап!

Не е воведен полициски час туку целодневна настава.

Им робувам на ниските страсти. Јадам секој ден.

Народот не смее никој да го тепа,
доколку не обезбеди доволно специјалци.

Откако штрајкувам со глад, многу полесно се чувствувам.

Конечно добивме нова власт.
Ќе биде тоа освежување за сатирата.

Воспоставивме идеален поредок.
Ниту лудиот не ќе смислеше подобро!

Тешко на Водачот да му се одреди дијагноза.
Тоа е неиспитано подрачје.

Водачот не ме разочара.
Напротив, ја оправда мојата недоверба.

Секој го носи својот крст, а некој и цели гробишта.

Народот добро ја поднесува бедата.
Инаку ќе изумреше.

Изборите беа нерегуларни бидејќи народот
погрешно гласаше.

Вистината боли. Зато и не тепаат.

За да живееме како целиот нормален свет,
мора да станеме нормални.

Афоризми не пишувам секој ден.
Не ми е секој ден до зафрканци.

Повеќе долгот не се смета по глава на жител.
Нема толку жители.

Полицијата сега ги тепа и жените.
Се избира за рамноправност!

Престанаа да го имитираат кога видоа
дека прават будали од себе.

Не седиме со скрстени раце. Врзани ни се.
Уште не ни падна секирата во мед. Нема мед.
Сите афоризми ни се на иста тема. Подобри немаме!
Не е лесно да ги излажеш децата.
Затоа немаат право на глас.
Мачките се подобри од кучињата. Не лаат.
И на нас еден ден ќе ни процветат ружи. На гробот.
Додека има овци ќе има и волна - ни вети претседателот.
Чувари на земјата, со еден збор – страшила.
Изборите беа чесни. Гласовите после се украдоа.
Легендите велат дека некогаш тука добро се јадеше.
На кучето му ставив пократок ланец.
Мора по нешто да се разликува од мене.
Нашиот државен циркус е интересен
уште само за странските набљудувачи.
Повеќе нема разлика помеѓу доктори и пациенти.
Целата земја е претворена во болница.
Расположението беше такво што дури и оружјето запеа.
Србија со секој ден си помала е, ама остана доволно
за гробот на Водачот.
Власта живее на висока нога. Владее од подземјето.
До крвопролевање немаше да дојде ако ги закопаа живи.
Приказната дека овде луѓето умираат од глад
е крајно злонамерно толкување на вистината.
Не ни чепкајте во достоинството. Тука сме најтенки.

ЖИВОЈИН ДЕНЧИЌ

(1939 – Бела Паланка)

Ја гледам новата Влада, а лицата ми се некако
познати од билбордите.

Животот порано беше поефтин.
Знаете ли колку чини сега еден пратеник?

Дека не сака ништо да каже, рибата тоа го покажува
и со својот изглед.

На обвинетиот треба да му се скрати правото да се
брани со молчење, затоа што со тоа само плаши мечка
со решето.

Чувството кое го имаме кон власта во овој момент,
тоа е – навреда.

Велат дека утре ќе биде подобро,
ама јас во трикови не верувам.

Дали имаме на што да се надеваме,
ќе покаже времето кое помина.

Го прислушкуваат затоа што народот сака да ги чита
неговите телефонски разговори.

Обвинетите за воените злосторства ги величаат
на сите свона затоа што ги сметаат за светци.

Мртвите би пристанале да ги идентификуваат
под услов да останат анонимни.

Фактите провејуваат. Има шанси да ја покријат вистината.

Читањето на пресудата трае во недоглед.
И неправдата е бавна.

Зошто изигрувам будала?
На тоа ме тераат ороводачите.

Нашиот двоец сигурно победува бидејќи имаме
повеќе кормилари.

Добро е што не гледаме подалеку од носот,
бидејќи она што го гледаме и не е за гледање.

Секогаш кога се свири нашата химна
луѓето стануваат и - си одат.

Ние нашите давеници ги охрабруваме тапкајќи ги
по рамото.

Не знаеме кои успеси ги постигнавме, бидејќи органите
на гонење сеуште немаат издадено соопштување.

И јас понекогаш ја ставам главата во торба.
Ваков начин на релаксирање е корисен за здравјето.

Како судовите да бидат самостојни кога пресудата
мора да ја донесат во името на народот.

Владата им помага на обвинетите во давање одбрана,
а некои од нив лично ги брани министерот за правда.

Владата дава помош на обвинетите за воени злосторства,
затоа што тоа им следува како на победници.

Му наредија да ја игра улогата на државен обвинител.
Сега ја учи улогата.

На обвинетиот казната му е намалена од две на една
доживотна робија, поради наоѓање на олеснителни
околности.

Одгледувам сомнеж. Мора од нешто да се живее.

Нашите политичари купуваат ефтини политички поени, а не се воздржуваат и да питачат.

Кога ќе завршат факултет, младите со ентузијазам се нафрлаат на физичка работа.

Обвинетиот има бранител, и на обвинителот тоа право не му е скратено.

Ѓаволот ја однесе шегата. А органите на гонење сеуште не му влегоа во трага.

На органите на гонење разнишан им е угледот – заради апсење на обвинетите.

Законот за игрите на среќа е во колизија со нашиот живот.

Тоа што немаме контрола на еден дел од нашата територија, има и пошироко објаснување.

Политичари кои трезвено размислуваат брзо ќе дотераат до бели глувци.

Судиските заблуди го намалуваат бројот на невино осудените.

Кај нас не е тешко да се предвидуваат последиците од иднината затоа што тие веќе настапија.

На изборите нашиот народ секогаш ги преценуваше своите сили.

Штрајкот со глад е вообичаена занимација после работниот ден.

ЗОРАН ДОДЕРОВИЌ

(1960 – Нови Сад)

Атентаторот побегна од местото на злосторството.
Не можеше да го поднесе теретот на славата.

Бев на информативен разговор. Нема ништо ново.

Господ ги чува Србите.
Да не е така, светот одамна ќе пропаднеш.

Дали и клонирањето спаѓа во природен прираст?

Најмногу работат оние на црно.
Им се гледа по ноктите.

Нашите политичари никако да се отрезнат.
Се држат за власта како пијан за плот.

Не е доволно човекот да се роди. Треба и да живее.

Не е убаво на памет да се зборува за корупцијата.
Дајте ни ценовник.

Пак потонавме до гуша. Дојдоа нови гомна.

Успешен бизнисмен – ја подржува секоја политичка
опција на власт.

Водачот најголемите вредности ги гледа
кога ќе застане пред огледало.

Ќе се извлечеме од калта. Се бараат доброволци.

Кога човека ќе го напушти силата,
го напуштаат и пријателите.

Кај нас има многу пронаоѓачи. Составуваат крај со крај.

Би имале ние и повеќе гладни,
ама не ги сметаме оние на диета.

Пациентот е опериран по грешка, ама нема да се жали.
Умре.

Светот се збудале. Го следи нашиот пример.

Селото има перспектива, си додека се рацете на старците.

Во изборната фарса статираше народот.

Народот кој гласа за цврста рака добива пендрек по глава.

ГОРАН ДОКНА

(1970 – Белград)

Наполеон бавно напредуваше до Москва,
ама на враќање го надополни времето.

1389 ги запревме Турците. Денеска такви застои
на царината не смеат да се толерираат.

Академиците и студентите не се со претседателот,
ама тие си имаат своја интелигенција.

Живеам во надеж. Немам адреса.

Сменет е метеорологот. Најави дожд а падна крв.

Ако грешките се плаќаат, Србите имаат голема
куповна моќ.

Бесмртен, а толкави трошоци за закоп.

Господ гледа си, ама е дезинформиран

Крвавите раце најлесно се чистат со патриотизам.

Од сидовите кои имаат уши положи се ушите кои имаат
сидови.

Најмногу џебови се искинаа под товарот на празнината.

Имам една желба. Мислам дека е последна.

Умре под неразјаснети околности. Така и живееше.

Чувствувајте се како во своја кожа!

Ако сакате да бидете човек, за почеток бидете наш.

Господ ги чува Србите. Оној пар на врвот.

Ако ни давате слобода на движење, ние би оделе на психијатар.

Атентатот на претседателот се подготвуваше во тајност, за народот да не падне во еуфорија.

Државата си распродаде, ама границата ја чуваме за црни денови.

РАДЕ ЃЕРГОВИЌ

(1948 – Лозница)

Песната не одржа, ама некои рефрени скапо не чинат.

Ако се српски земји онаму каде што се српските гробови, тогаш цел свет е наш.

Афоризмот е хармонија на духот и зборот.

Живеам од ветувања и хуманитарна помош.

Јас сум полиглот. Ги јадам сите јазици.

Ние сме музикална нација.

Ја прекомпониравме лебедовата песна.

На Косово нема етничко чистење.

Вчера е убиен последниот Србин.

Не извезуваме повеќе памет. Ни снема стока.

Јас сум политички заслепен.

Не можам со очи да видам политичар.

Нашата Влада е за секоја почит.

Треба да се издржат толку афери.

Не чукајте со главата во сид.

Знаеме дека сте тврдоглави.

Не треба да се затвораат народните кујни.

Единствено тие можат да ги соберат Србите.

Србија е на добар пат. Да ја снема.

Во гомна сме до гуша, а треба да пливаме маратон.

Србијо меѓу сливите, отрезни се.

Тешко е да се живее од денес до утре.

Големо растојание е.

Србите сакаат да ги расфрлаат парите.

Сите пари ги даваат за леб.

Сонував дека сум гладен. Сонот не ме излажа.

На дволичните им треба повеќе време да се измијат.

На непливачот му е сеедно со кој стил се дави.

АНГЕЛКО ЕРДЕЉАНИН

(1941 – Војка)

Иднината на историчарите зависи од минатото.

Моралот е на височина, ама неморалот
доби повеќе гласови.

Некој за историјата умира. Некој се раѓа.

Благодариме на притисокот!
Дозволете ни да попуштиме.

На дневен ред е табу тема. Бидејќи никој
не се јавува за збор, поминуваме на гласање.

Не се знае што е полошо, кога некој доаѓа или кога си оди.

Без упорност нема ниту генијалец ниту магаре.

Гледам јас криза на доверба, ама немам кому да кажам.

Вистината победува.

Лагата се наоѓа на одличното второ место.

Еден ден на Србинот ќе му се суди
и за создавање на Голема Унгарија!

И во големиот народ некој мора да биде мал.

Народот кој се буди може да биде начекан по гаќи.

Не е сè изгубено. Нешто е и украдено.

Се направи голема чистка. Беше тоа валкана работа.

Старите песни се плачат.

Пенушката залудно трага по фамилијарното стебло.

Најдобро ве јаваат лесните луѓе.

Нашите криминалци се многу подобри политички
сборци од вашите.

Шупливите глави ги носи ветер.

Паметните остануваат во заветрина.

Тешката глава бара силен грб.

Човекот е како водата. Си ќе испере, ама себеси не.

РАСТКО ЗАКИЌ

(1942 – Заечар)

Да се биде пред своето време значи да се биде
поблиску до гробот.

И темнината се шири со брзина на светлоста.

Водачот го биравме меѓу себе
а сакавме да биде попаметен.

Нема така голем мајмун од кого не би станал човек.

Ме тепаа за да признаам дека не тепаат.

Внимателниот човек секогаш пред себе ја пушта
својата отсечена глава.

Од сите луѓе човекот е нај осамен.

Убеден сум во слободата на говорот, па молчам.

Мојот народ е голем народ – ама не кога ќе легне.

Државата одумира, а луѓето ги закопуваат.

Не ми допуштаат ништо освен демократија.

Ќе се преброиме кога ќе се изгубиме.

Секогаш одевме чекор вон себе!

Во нашите изборни трки, целта трча кон избраните!

Ако власта го расипува човекот, се плашам
дека народната власт ќе го расипе народот!

Кој ќе згазне во нашите лајна
жива глава нема да извлече.

Историјата е курва. Кој би рекол за нашата учителка!

Бидејќи сме истомисленици,
се караме бидејќи не се сложуваме!

Направени се толку промашување што сите сме погодени!

Зборувањето од стомак не годи на празен стомак.

Направивме погрешен чекор
за да го збуниме противникот.

РАДОМИР (РАДЕ) ЈОВАНОВИЌ

(1939 – Сребреница)

Не е трагедија што колата ни тргна надолу,
туку што коњите ни останаа на врвот.

Војната е подобро решение.
Дава шанса некој да преживее.

Ме нервираат песимистите. Секогаш излегува по нивно.

Нормално е во Србија да има крадци.
Не можат да живеат сите од игри на среќа.

Не е опасно што сме најпааметни.
Туку што е неизлечиво.

Се прашувам што јадат нашите политичари...
Никогаш ги немам видено покрај контејнери.

За момент ни се пристори дека Владата знае што сака.
Меѓутоа тоа не е причина за паника.

Ние сме за Европа важна алка.
Само се откинавме од ланецот.

Не знаеме да се користиме со вилушка и нож.
Ни пречи вилушката.

Беше тоа ослободителна војна.
Каин го ослободи Авел.

Не стигнуваме да ги закопаеме мртвите.
Предност имаат живите.

Ние не ги сквернавиме гробиштата.
Напротив, зад нас остануваат нови.
Полицајците се вооружени до заби.
Останатите делови од телото и онака не ги користат.
Ова е момент на историјата. Нема очевидци.
Водачот не верува во Господ.
Тоа е пример на лоши колегијални односи.
Со комунизмот расчистивме.
Чиста сметка – долга љубов.
Нас може да не спаси чудо. Да речеме – паметна Влада.
Не ви е потребна предизборна кампања.
Народот уште ги памети ветувањата.
Немаме ниту што да работиме ниту што да јадеме.
Ќе умреме од здодевност.
Храна има доволно.
Се моли народот да не наседнува на гладот.
Осетливи сме на неправда. Секогаш замижуваме.
Лесно ќе најдеме сведоци на злосторството.
Ако треба ќе ги откопаеме.
Водачот ни е незаменлив.
Не би го дале ниту за десетина такви.
Жетвата оваа година потфрли.
Тоа ќе ги забрза жетвените работи.
Со нив не може да се преговара.
Не прифаќаат ниту еден од стоте услови.
Власта ја почна пресметката со мафијата.
Ја прават завршната сметка.

Ќе се исколеме помеѓу себе. Немаме никој ближен.
За секој случај срушивме си.
Не знаевме точно како изгледа капитализмот.
Нас ќе ни помогнат браќата Руси.
Само да им помогнеме да застанат на нозе.
Злосторството не се исплати. Мораат и да крадат.
Народот плачеше од радост. Меѓутоа,
ги имаше и од оние кои претеруваа па и се жалеа.
Сè се обидовме. Уште да седнеме и да размислиме.
Се самоповредив иако ме држеа четири полицајци.
Тежок ни е животот. За среќа, тешкотиите се минливи.
Србија е најсигурна земја. Видовте како минаа
мафијашите на Сицилија.
Не боли неправдата. Правдата не ја ни чувствуваме.
Единствен пат кога не можеше да се извини
е кога нагази мина.
И не ни е толку лошо колку што изгледаме убаво.
Уште не ни се удрени темелите на државата.
Удрен ни е врвот.
Кога ќе ни здодее ропството, броиме до пет.
А векот за час ќе помине!

ВЛАДИМИР ЈОВИЧЕВИЌ – ЈОВ

(1950 – Цетиње)

Пионите никогаш не се враќаат на почетна положба.

Не сакам никого да го отерам во затвор –
рече целатот при извршување на казната.

Не сум Кафка, ама насетувам процес.

Чекајќи го Годо, вие сте во драма.

Оние кои скокнаа во височина ни го оставија стапот.

Не и верувајте на младината! И таа ќе остари.

Не е тој камен! – му рекоа на Сизиф на врвот.

Пролетаа пролетерите!

Ја критикуваат државата во развој.

Зарем тоа се сатиричари?!

Јас не видов, ти не виде... И така во сите времиња.

Некои пензионери не ги дочекаа пензиите
од оправдани причини.

Во преполн автобус ми го снема празното портмоне.

Иако имам висок притисок, ме чува имунитетот.

Фалмилијата е основна ќелија на општеството.

Наскоро во неа ќе биде целата фамилија.

Понекогаш авангардата оди толку далеку,
што родената работничката класа мора да ја вика.

МИЛОРАД КАЛЕЗИЌ

(1936 – Бријестово)

Ако се лисиците малку поубави,
ниту кучињата немаат ништо против.

Верувајте во народот.
Народот ќе се моли за вашата душа.

Власта им припаѓа на граѓаните,
доколку не ја приграбат малограѓаните.

Добра мамка е орган за разбирање со рибата.

Позади добриот коњ се дига прав. Нема врска што е коњ.

Волците завиваат во шума, затоа што во градовите
никој не би ги слушал.

Кога би биле Србите жители на Америка,
би произведувале Американци во прав.

Не грижете се. Ништо нема да почувствувате.
Баш денес ја остреа гилотината.

Нема политика со курви. Тие својот дел мора да го добијат.

Тој има повеќе непријатели во мирот
отколку што имаше пријатели во војната.

Човек понекогаш мора нешто и да знае.
Не може си да научи.

Тешко е да си курва, ама се исплати.

Неговиот народ се гордееше со неговите глупости.

Женската кожа е слична на дипломатското мислење.
Лесно се растега.

Кога можеше да издаде книга, зошто не би можел државата?

Човекојадците ја солат чорбата со демократија,
а печењето со – диктатура.

На мртвите лошо им се пишува. Нема да мораат
секое утро да претураат по контејнерите.

Некогаш постоеја колективи.
Сега тоа се политичките партии.

На ниеден народ не му пука грбот од политика
како на Србите.

Овој наш тиранин може ли да се качи малку повисоко?
Секогаш ни задава ниски удари.

ПАВЛЕ КОВАЧЕВИЌ

(1940 – Рзничка шума)

Сите дигнаа раце од нас. Какво величенствено предавање.

Кога се оди по погрешен пат најнапредните влечат назад.

Под мојата нога целата земјина топка.

Ех, да ми е уште еден живот! Би го дал овој за него.

На политичарите им пишуваат говори
за да се види дека и тие ги почитуваат туѓите мислења.

Оставете ме на мир. Јас сум револуционер!

Во пустината сите правци се можни.

Благодарение на современите средства
и еден мачител е доволен.

На вештите целати жртвите им умираат со природна смрт.

Ако ја промашивме целта, треба повторно да пукаме.

Со клунот управува опашката.

Само големите луѓе можат да се проврат низ иглени уши.

Не се криј во себе, не си проверен.

Господарите им даваат слобода на оние робови
кои не можат да ги вработат.

Само мал број го поддржува мнозинството.

Каде скршна од патот му подигнавме споменик.

Дури после второто мачење им признавме
дека не ги сакаме.

Системот ќе биде идеален ако се жртвуваме за него.

Бев среќен целиот живот. Сега се смеам на сето тоа.

Реформа на таблицата на множење
ќе даде подобри резултати.

ИВА МАЖУРАНИЌ

(1966 – Крагуевац)

Нозете се орган на гонење.

Ги ослободивме, ама немој да им кажеш. Се лутат.

Четириесет години имаваме стабилни прилики
во земјата. Никој не смееше да писне.

Беше голем хуманист. На многумина им ги скрати маките.

Членовите на партиите се најсовесни членови
на нашето општество.

На комунистите им подигнувавме надгробни спомени-
ци, затоа што тие не веруваат во задгробен живот.

Ние најголемите надежи ги положивме во земјата.

Ги ценам комунистите затоа што најбргу се обогатија.

Примете ме назад во партијата.

Никој не смее да ме прими во куќа.

Ненадејната смрт го отргна од нашите раце,
така да не ни падна во шаките.

Никогаш не му забрануваме на луѓето да мислат.

Ако некој мисли, тоа е негова работа.

Историјата се уште не може да започне:

сите историски личности не се стасани.

Во лов на луѓе одевме без оружје.

Сакавме да ги фатиме живи.

Кралот побегна во странство, Владата потпиша пакт со окупаторот. Единствено затворениците се грижеа за државата.

Басните се приказни во кои луѓето се однесуваат животински.

Не сме агресори! Ние во својата земја се бориме против своите земјаци!

Ја асфалтиравме само половината од улицата.
Дајте ни глас за да го завршиме започнатото.

Ќе ви ја асфалтираме улицата.
Од патарината ќе можете пристојно да живеете.

Нив совеста ги гризе 24 часа.

ИЛИЈА МАРКОВИЌ

(1940 – Дријењани)

Партиите постигнаа консензус.

Не се договорија во ништо.

Србија и Црна Гора нема да бидат остров на Европа,
туку архипелаг.

На народот треба да му каже вистината. А не како беше.

Славата удира во глава. Знае каде е најмал отпорот.

Полицијата заслужи поголеми признанија
од оние кои ги изнуди.

Слободно! – се слушна глас од ќелијата.

Покрај некои страшила и растенијата се плашат да никнат.

Откако му ја затворија устата, подобро слуша.

Гледано низ ореолот, секој светец е – нула.

Во морето од проблеми најдобро се снаоѓаат ајкулите.

Не ги делете лекциите кои не сте ги научиле.

Тесните интереси се провлекуваат
и низ најмалата пукнатина.

Јас ви се воодушевувам.

Како ги поднесувате толкуте заслуги!

Го молам горниот наслов да не се качува повеќе.

Ни направија мечкина услуга. Ќе родам мечка.

Паметен човек: ништо не му оди во главата.
Јас? – па тоа е замена.
Доста се наравоученија! Да ја слушнеме басната.
Треба да се чува слободата, ама не под клуч!
Кој е за, рацете во вис!
Минус горе, минус долу, и ете знак за равенство.
Ако е времето пари, тогаш знам колку е часот.
И слободата се размножува со делење на ќелии.
Сатиричарот го измислува она што го гледа.
Кој нема посилни докази, се користи со факти.
Крадците се помеѓу нас, а ние помеѓу нив.
Сите сме еднакви! – рече будалата.
Сакајте се луѓе! Мене оставете ме на страна!
Сè е готово, можеме да започнеме!
Политиката на свршен чин вроди со плод.
Крунски сведок – дете.
Сатиричарите се целати кои не симнуваат глави,
туку ореоли.
Сведоци не се потребни. Доволни сме самите себеси.
Еден народ мора да има таква Влада
каква што заслужува друга федерална единица.
Урнебесно поминавме. Немаме поим ни каде бевме
ни што работевме.
Моравме да ја изгубиме медиумската војна.

Прозорите во светот беа пушкарници.
Нема колективна вина. Виновен е секој за себе.
Диктатурата е облик на владеење
во која диктаторот не владее со себе.
Благодарам што не пушите, не пиете, не јадете.
Тоа што не е за приказна е за афоризам.
На разговорот никогаш крај.
Особено на информативниот.
Види го Хаг, па – умри.
Владата нема да биде преодно решение.
Ќе се менува само образложението.
Афоризмите се свезден прав на родната грутка.
Озвучувањето е добро. Се слуша само аплаузот.
Не се плашите од гладта. Туку од Неговиот апетит.
Помала форма од афоризмот е – јазикот за заби.

САВО МАРТИНОВИЌ

(1935 – Беговина)

Секој го продава она што не му треба. Ние продаваме памет.

Последна желба: природна смрт.

И тиранинот е човек. Ниту тој не е совршен.

Не стекнав ништо. И тоа скапо го платив.

Афоризмот е ретка честичка.

Вистинскиот бигамиста верен е на – две жени.

Човекот е така совршено суштество
што и будала може да го направи.

Полицијата не спадна така ниско
да се пресметува со полицијата.

Нашите реткости можете да ги купите насекаде
и на секое место.

Управителот на лудницата е добар човек.
Неговата врата е отворена за сите.

Сомнителен е патриотот кога немаш никакви докази
дека е воен злосторник.

Во лошиот брак си чкрипи освен креветот.

Чорапот на глава, па парите во чорап.

Кој лае – живее како куче.

Кога ми се отворија очите, ми доаѓаше да ги затворам.

Денеска поголемо чудо е полна отколку летечка чинија.

Моја дијагноза: клинички жив.

Кога ќе се сетам за што кревав два прста,
ми доаѓа да кренам раце и од себе.

Афоризмот е точка каде се сечат филозофијата
и уметноста. Така антикомунистот ќе нема иднина.

Напиша анонимно писмо. Божем името и презимето
ќе му ја променеа формата.

АЛЕКСАНДАР МАТИЈАШЕВИЌ

(1946 – Крагуевац)

Од алкохолот ќе ми страда главата.
Секогаш го зборувам она што трезен го мислам.
Болниците и гробиштата имаат конфликт на интереси.
За претседателски избори цензусот треба да се намали
на бројот на членови на претседателовата фамилија.
Кога ќе останеш без пари, пријателите поминуваат во
познајници.
И во вонредна состојба редовно немам што да јадам.
Им припомагам на комшиите.
Кога ќе ми ја видат маката, полесно им е.
Велат дека пет века бевме под Турците.
Јас ги паметам само нашите.
Комшијата и јас ја делиме судбината. Плачеме заедно.
Косово е првото прашање на Србија.
Веднаш да се стави во квиз.
Меѓу последните тргнавме кон Европа.
Веројатно некого ќе стигнеме за да го сопнеме.
Министерството за социјални прашања нема квали-
фикувани. Нема ниеден преставник од голите и босите.
Моите дела се безначајни.
Ликот ми го нема на ниту една потерница.

Што ми е гајле што бродот тоне
ако се контејнерите на суво.

Мојата куќа е отворена за сите. Нема што да се изнесе
а благодарам на оној што ќе внесе.

Сеќавањата ми стигнуваат до далечното минато.
Уште додека не знаев што е глад.

Не сум јас од вчера. Трпам со години.

Треба да им се зголеми стипендијата на студентите.
За да можат да купат некое претпријатие.

ЗОРАН МАТИЌ – МАЗОС

(1960 – Параќин)

На многумина мртви властодржци наместо споменик
треба да им се стави глогов колец.

Кога гледа што создаде, Господ се крсти
и со левата и со десната.

Го донесовме на власт. Не знаевме што да правиме со него.

Иако се Водачите овни, овците послушно одат по него.

Кај нас се постигнати најголеми успеси
онаму каде ништо не се работи.

Кај нас се пролеани потоци солзи по демократијата.
Тоа е нормално покрај олку солзавци.

Мртвиот патриот не оди на небото, туку во земјата,
затоа што ја сака татковината.

Најголема тајна за политичарите: како Турците успеаја
да владеат 500 години ?

Најголем талент на нашите политичари е
како со безброј зборови да не се каже ништо.

Не се чудам што политичарите лажат,
ама се чудам што народот им верува.

Ни на министрите не им е лесно,
од сите страни ги притегнаа привилегии.

Ќе ги правиме од кал. Само тоа ни оставија.

Од кога Господ прејде на наша страна,
и тој стана губитник.

Политичарите прават такви грешки
кои никој не може да ги исправи.

Судејќи по поедини политичари,
така во средниот век изгледаа буздованите.

Ќе ги правиме од кал. Само тоа ни оставија.

Србите после сите добиени војни ги изгубија сите битки.

Во нашата држава постигната е рамноправност
помеѓу народот и питачите.

Во предминатиот век имавме слепи гуслари, во мина-
тиот слепи државници, а во овој сите сме слепци.

Со својата кандидатура ја зголеми нашата трагедија.

ДАНИЦА МАШИЌ
(1944 – Александрово)

Војниците ги убиваат на стража.
На фронтот може да им се изгуби трага.

Да се држиме за златната средина. А злато тука нема.

Мртовците не требаше да се ставаат во замрзнувач.
Веќе беа замрзнати.

Етничкото чистење ги префрла валканиците
од едно место на друго.

Богатството им е под шифра.
И затворениците имаат бројки.

Не барајте леб на улица.
Од хигиенски причини тој е во контејнерите.

Од обезглавениот народ некоја глава се наоѓа и на тронот.

Не можат криминалците да работат што сакаат,
туку само она што и е потребно на власта.

Обвинетите во судницата имаат одвртани раце.
Не сфаќаат колкава слобода е тоа.

Многу Срби се во руската Академија на науките.
И кај нив недостасува памет.

Пензионерите се на дното на табелата.
Се борат за опстанок.

Платениот војник има сè. Ако загина – никому ништо.

Само пратениците немаат тврда столица. Серат со денови.

Пред Господ сите сме исти. Едни завршуваат во рајот,
другите во пеколот.

Претседателот не може си да сослуша.

Ќе му помогне и полицијата.

Само човекојадецот има разбирање за човекот.

Само тој ја јаде таа врста на стока.

Во непријателското опкружување сме најсигурни.

Освен нив никој друг нема да не нападне.

Срушен е мостот. Сега тенковите поминуваат
преку народот.

На целатот не му е важна големината на главата
туку дебелината на вратот.

ВЛАДИЦА МИЛЕНКОВИЌ – ВЛАЈЧЕ

(1973 – Параќин)

Не само што е правдата достижна,
туку и ја оставивме далеку позади нас.

Нуждата законот го менува,
но присуството на нуждата уште се чувствува.

Не е чудно што се случуваат убиства.
Чудно ќе беше да не се случуваат.

Кога целатот замавна мене нешто ме пресече.

После извршување на смртната казна
немав што да им приговорам.

Народот може слободна да спие – и не мора
никогаш повеќе да се буди.

Се обиде да ги измие рацете од злосторството.
Ама крвта не е вода.

Народното Собрание е народно си додека
трае окупацијата. После тоа пак е под окупација.

Сакавме победа. Сега гледајте и во заби.

Глобализацијат е во тек.
Мртвата крава на комшијата наскоро ќе биде моја.

Афоризмот е мислење на критичката маса.

Ние сме народ за испитување.
Оние од Хаг први го направија тоа.

Победивме во сите војни. Од секогаш имавме повеќе мртви од непријателот.

Си повеќе има гладни. Луѓето станаа навистина незаситни.

Претседателските кандидати поминаа голем број на градови. Го бараат ѓаволот!

Направен е фото-робот. Сите заинтересирани нека се јават во најблиската полициска станица.

Едвам извлековме живи глави. Сега ги носиме во торба.

И мојата машина за перење алишта понекогаш ќе ми ги испере парите. Јас сум за тоа чесно да и се суди.

ДЕЈАН МИЛОЈЕВИЌ

(1959 – Белград)

Јас како сатиричар можам да серам колку што сакам,
а власта, ако е демократска нека го голтне тоа.

Главата горе! Треба и утре да пасеме.

Малку е еден диктатор. Нашите можности се
многу поголеми.

Народот кој може си да свари, и заслужи да јаде лајна.

Првиот чекор е најтежок.

Не е лесно да се учи возрасен човек да ползи.

Сакавме да ставиме коњ за сенатор,
ама отиде во друга партија.

Кога да ги цитирам , излегувам глупав.

Тој е човек како и секој друг. Така добро се камуфлира!

Гладот ме натера да јадам.

Мене лесно можете да ме натерате на зло.

Писателите во иднина ќе плаќаат данок,
а не како до сега неказнето да ја критикуваат Владата.

Да се греша е човечки. И патриотски.

Војната е единствено решение.

Секое друго би било катастрофа.

Јас не сум воен злосторник. Мојот допринос е многу помал.

Имам совршено алиби. Бев жртва.

Стапот има два краја.

За среќа, на двата краја се наши луѓе .

Спремни се на си. Тоа им е во описот на работното место.

Своето право на грешка го сфатија како обврска.

Не можеме со глава низ ѕид! Не е поволен ветерот.

Ако плаќаш со глава, не очекувај кусур.

Србите не знаат за пораз.

Не сакаат ниту да слушнат за него.

ДРАГУТИН МИНИЌ – КАРЛО

(1942 – Крушевац)

На новата униформа на даночните инспектори,
задолжително да се додаде и чорап со отвори за очите.

Кој вели дека сексот не се оданочува?!

А од што набавме како жолти.

Јас сум добронамерен.

Посакувам на комшијата да му цркне лудата крава.

Новата власт е на посматрање.

Ние веќе ја имаме дијагнозата.

Не можат да измислат толку даноци,
колку што ние можеме да не плаќаме.

Нашите затвореници штрајкуваат, бараат да ги
префрлат во Хаг, заради храна и работните кабинети.

Ние сме небесен народ. Лесна ни земја.

Опиени со демократија, даноците не отрезнија.

Србите се мирољубив народ,
горди на својата воена традиција.

Српскиот гулаб на мирот е - врапче на гранка.

Големо внимание му посветуваме на криминалот -
и резултатите не изостанаа.

Секогаш кога на народот ќе му земат мерка,
полицијата добива нови униформи.

Конечно раскрстивме со Косово.
Тоа повеќе не е наш најголем пораз.

МИТАР МИТРОВИЌ

(1933 – Подличек)

Што ќе им е на пратениците памет,
кога имаат толкави плати?!

Од кога си отиде подобро живеам. Една уста помалку.

Режимот што создаваат затвореници не можат без затвори.

Денес горилите ги чуваат политичарите. Крвта не е вода.

Во новите амандмани се предвидува
и крава со осум вимиња.

Далеку е сонцето, ама полумесечината е блиску.

За секој случај пукај, па потоа прашај кој оди.

Не ги потценувај услугите на ветеринарите –
човекот може да биде животно.

Јапан го краси Буда, а некои наши форуми будалите.

Скоро да останавме без војска, а кога ќе ги уапсеме
сите криминалци, ќе останеме и без полиција.

Контејнерите ги држам во ладовина.

Да не ми се расипе храната.

Живот по мерка – тоа е живот на лажиче.

Кога државниците ќе остареат
и државата станува импотентна.

Бајките од шумите први ни ги раскажаа партизаните.

Лазикот запалува онаму и каде кибритот не може.

Не мора да одите во Тирана за да видите тиранин.
Имаме и поблиски места.

Долго чекавме ама ви се исплати.

Од кога ни дојдоа црните денови,
ноќите ни се преполни со кошмари.

Не плашете се од Голема Србија.
Таа сама си ги голта своите деца.

Секој ден ни е си подобро. Ама тоа треба да се издржи.

Кога слепци ве водат чувајте се од стапот.

Некои политичари се како плодови:
не сакаат да паднат се додека не скапат.

Кога мајмуните ќе земат сè во свои раце,
тогаш ни кафезите не помагаат.

Екранот стана корида...на него се надмудруваат
политичките говеда.

Кога ќе ја приложувате дискусијата,
гледајте хартијата да биде што помека.

Тате од продавница донесе конзерва со кучешка храна.
Ама дедо беше побрз.

Политичарите се како мали деца:
малку, малку па ќе се посерат.

Важно е дека пријателот ви купи јаже.
А за дрво ќе се снајдете сами.

Од кога отидов во пензија, ништо не работам.
Секогаш нешто очекувам.

Христос го распнаа на крст. А кого на петокраката?!

Кога бев мал ме тепаа како вол. Да не станам теле.

Татко ми и рече на сосетката дека е добра риба.

Мајка ми му го скрши приборот за риболов.

Кај нас паѓа наталитетот. Никој не сака да спие со штрк.

Дедо ми ме чека секогаш пред училиште,

а потоа јас го носам дома за да не се изгуби.

Не го кревајте носот, кога веќе имате убави нозе.

Господ го создаде човекот и по некој мајмун.

Подобро врапче во рака, отколку жена на глава.

Индијанците го имаат Бикот што седи,

а ние имаме Телиња кои гледаат во шарена врата.

МОМЧИЛО МИХАЈЛОВИЌ

(1961 – Белград)

Европа е тешко болна. Ние сме и рак – рана.

Таков лудак мајка повеќе не раѓа.

Идните мајки можат да здивнат.

Можеме да ја храниме половина Европа, ама не сакаме.

Нека поцркаат од глад.

Уапсениот бараше да го види својот адвокат,

па ги сместивме во иста ќелија.

Уапсениот тврдеше дека наскоро ќе биди поубаво, што докажува дека подготвуваше атентат на претседателот.

Се покажа дека оној кој му свиркаше на претседателот е обичен криминалец, па го пуштивме на слобода.

Да не стигнеше брзата помош на време,

мртовецот ќе беше ограбен.

И покрај задоцнувањето детскиот додаток стигна на

време. Детето баш се жени.

Тој во Парламентот мудро молчеше.

Ја руши тезата дека будалата сам се јавува.

Зошто да се понижуваме молејќи за странски кредити,
кога можеме да земеме од сопствениот народ.

Каков народ сме?! Само што почна да гради логор,
а поединци веќе зборуваат дека е фашист.

Министерот се истакна во работата па е унапреден.
Стана личен возач на претседателот.

При посета на странство нашиот претседател беше
пречекан со воодушевување.
Сите се радуваа што е тој наш претседател.

Министерот се зачуди на фактот дека прима три плати.
Хонорарно поведе истрага.

Жилав е овој народ – рече мршојадецот.

Гордоста не ја даваме. Тоа е стока од стратешко значење.

Полицијата ги пречекори овластувањата.
Не е нејзина работа да ги закопува демонстрантите.

НИНУС НЕСТОРОВИЌ

(1965 – Смедеревска Паланка)

Тргнав во подобро утре. Со чорап на главата.

Полицијата не флертува со криминалците.
Тие се во сериозна врска.

Не е чудо што тука успешните луѓе ретко никнуват.
Ги засадуваме два метри под земја.

Тоа што окупаторот ни го правеше свирепо и сверски
со векови, нашата власт ни го прави со полно љубов и
внимание.

Политичарите мораат да лажат. Не се платени
да го плашат народот со суровата вистина.

Кога на човекот ќе му кажеш дека е слободен,
ниту оковите не му паѓаат тешко.

Во нашата држава сè едно е каде се наоѓаш.
Секогаш си на местото на несреќата.

Нашите пензионери иако немаат пари за месо, млеко,
лекови... ја сакаат својата држава. Таа ги храни со леб!

Контејнерот е идеален за организирање журки.
Тоа е место каде се собираат сите генерации.

Полицијата не бега од вистината.
Напротив, таа трча по оние кои ја зборуваат.

Има и кај нас успешни луѓе, ама за жал
не можеме сите да се занимаваме со криминал...

Рацете ни се чисти. Валкани ни се внатрешните органи.

Од полицијата ме повикаа по телефон.

Во прашање беше анонимна телефонска анкета.

Сега имаме доказ дека е неписмен.

Лично ни го потпиша.

Има кај нас и чесни.

Од такви треба да се чуваме најмногу.

Јас сум патриот.

Верувам само во лагите на нашите политичари.

Транзицијата не е готова. Сеуште има вработени.

Штом ќе почне да смрди во државата, тоа е знак дека на владеачката гарнитура и истече рокот на траење.

Штом ќе умрам, се враќам на природата.

Бродот со лудаци е гордост на целата планета.

Ги собра најголемите умови на светот.

Уште никого немаш убиено!?

Ти ниту си Србин, ниту си јунак.

Купив тенк.

Ќе го користам исклучиво во хуманитарни цели.

Доколку народот наскоро не излезе на улица, полицијата ќе мора да тепа по куќи.

Светот е несправеден кон нас. Не тераат да работиме, а не понижуваат и на други начини.

Мислев дека е лош човек кога ми ги уби таткото и мајката. А тогаш ме честеше пиво и така станавме најдобри пријатели...

Власта краде, ама ги пушта и другите да крадат, а тоа е чесно!

Беше тоа најтажниот закоп кој го видов.
И мртовецот плачеше.

Тешко на земјата! Таа секогаш има црви.

Работата на атентаторите е многу интересна.
Тие секогаш работат со познати личности.

Ниедно политичко убиство не е разјаснето. Тоа е затоа
што полицијата не ја интересира политиката.

Народот нема што да јаде, ама тоа не ме интересира.
Не се занимавам со политика.

Во светот секоја година умираат десетина илјади луѓе
од глад, и тоа претежно во сиромашните земји
кои немаат контејнери како нас.

Нашата држава е тежок инвалид.
И недостасува раката на правдата.

Денешниот ден беше богат со настани од културата.
Убиени се двајца писатели и три новинари.

Не сакам да му помогнам на давеникот.
Нека научи да плива!

Па што ако сум луд?!
Нема поради секоја ситница да одам на доктор.

Пропаднавте во лајна? Е, тука ве чекав.

АЛЕКСАНДАР НОВАКОВИЌ

(1975 – Белград)

Ќе преминеме на професионална војска.
Ќе ја изнајмува кој сака.

Не го сузбиваме криминалот.
Не сакаме внатрешни конфликти.

Член сум на најголемата интересна група.
Гледам да преживеам.

Не брзајте да загинете. Кој брза – најдолго чека.

Србија е земја на можности. Во обратен правец.

Пукајте помеѓу очи. Да не се забележи.

Ме боли неправдата.

Секогаш кога ќе удрам дете ми отрнува раката.

Во државата која чкрипи и треба крв за подмачкување.

Кој со ѓаволот тикви сади
ќе биде министер за земјоделие.

Тој е светски човек. Го бара Интерпол.

Влеговме во институциите на системот. Не голтнаа.

На пола пат сме до правичност.
Вистинските луѓе се на погрешни места.

Марко Крале – турски вазал, Милош Обреновиќ –
турски вазал, Караѓорѓе – австриски војник, тоа се
најголемите синови на непокорениот српски народ.

Арапите се наши браќа – нафтата не е вода.
Молчењето е злато кое се добива со перење на мозокот.
Народот е добар како леб – помина и сито и решето.
Низ Србија поминаа четириесетина армии.
Ние сме модна писта за униформи.
Секој го носи својот крст.
Некој на грбот, некој околу вратот.
Закопан е како доликува. Без лик и дело.
Фатен сум во кражба... Тоа ми е олеснителна околност.
Недолично го славиме Видовден. Не загинавме.

ДРАГАН ОГЃАНОВИЌ

(1972 – Прокупље)

Дури откако се издаде потерница
се виде колку фотогеничен човек е.

Настапуваат младите сили. Лазат во таласи.

Приказните за иднината не се бајки. Тоа се хорори.

Не е точно дека истрагата не даде никакви резултати.
Инспекторот доби нов мерцедес.

Не знам што да правам со парите. Кога ќе ги имам ќе знам.

Власта ги брка само ситните крадци.
Ги потсетува на нејзините почетоци.

Увезуваме месо.

Оваа земја и стоката започна да ја напушта.

Нам сите војни ни беа наметнати.
Непријателот не сакаше сам да се предаде.

Сличноста помеѓу свињата и Србинот е очигледна.
Со своја волја се во калта.

Косово е Србија. Кој не верува нека оди да се увери.

За умрениот си најубаво, затоа што за време
на животот не можеше да се каже ништо убаво.

Контрацепцијата ми го промени животот. Не се родив.

Влегов во коалиција со жената. Сега се растураме.

Не ги делиме истите заблуди. Ги множиме.

Иднината ни е фантастична. Никој не може да ја замисли.

Не е наше да судиме... Казнуваме без пресуда.

Во војна појдов со своја волја.

Така го избегнав стрелањето.

На патот кон поубава иднина животот
е само преоден период.

Тоа дека тонеме е илузија.

Напротив, сè поблиску сме до небото.

Ќе живее овој народ! Како стока!

Резултатите од истрагата не се соопштуваат.

Тука нема што да се зборува.

ЃОРЃЕ ОТАШЕВИЃ

(1959 – Ужице)

Неколку пати се обидов да побегнам од лудница,
ама секој пат ме фаќаат граничарите.

Говорот на претседателот сите го слушаа внимателно.
Баронот Минхаузен дури фаќаше белешки.

Народот збесна од изобилие. Само ќе пропрета по
површината, а повеќе од половина контејнер се фрла.

Единствено на моите предавања учениците не сакаат
кога свончето свони. Ги буди од најслаткиот сон.

Книгата е најдобар другар.
А ние со другари и другарки раскрстивме.

Им вративме мило за драго.
Ја срушивме нивната половина на мостот.

Моите ученици ги работат домашните задачи и по
неколку пати на ден. Им предавам сексуално образование.

Преку ноќ станав најомилен професор во училиштето.
Отидов на боледување.

И јас отсекогаш бев за мир.
Само згрешив што не оставив сведоци.

Обвинетиот го призна убиството.
А и жртвата го препозна.

Рибите не читаат часописи за рибари.
Не сакаат приказни за страв и ужас.

Кога ќе примам плата, се јадам трипати дневно.

Демонстрантите ја минаа улица надвор од пешачкиот премин. Полицијата мораше да одговори на провокацијата.

Заради непријавени демонстрации
уапсени се двајцата демонстранти.

На студентите местото им е во амфитеатрите,
а не на улица. Таму ќе бидат кога ќе дипломираат.

Пратениците се тепаат во Собранието.
Ним секој вид на парламентарна борба им е блиска.

Пророците одамна го претскажаа комунизмот.
Сите зборуваат за крај на светот.

И комунистите се религиозни.
Во мемоарите сите се светци.

Кај нас тече мед и млеко. А снимени се и други реклами.

Извршен е масакр над недоволните цивили.
Многумина не успеаја ни да излезат од тенкот.

Продаваме гробници.
На незадоволните корисници им ги враќаме парите.

Излегов од кожа. Сакаа да ме одерат.

Златната рипка ми ја исполни првата желба.
Се претвори во печено свинче што го изедов.

Претседателот пак ја надмудри меѓународната заедница.
Пак не погодија под кое кибритче се наоѓа топчето.

Нашиот Водач не е слеп. Што е уште потрагично.

Не зборувам сам со себе. Не е тоа мое ниво.

Питачот купи нова шапка. Без проширување
на капацитетите не може да се опстои на пазарот.

Не е точно дека на претседателот жената му кажува што да работи. Тој ги погодува нејзините мисли.

Во балетот се некои сенилни. Сите го забораваја текстот.

Имам два носа. Пластичниот хирург немаше да ми врати кусур.

Децата си играат крадци и жандари.
Едните крадат, другите ги чуваат.

На јадицата ставив магнет. Ловам сардини.

Некои сакаат да јадат секој ден.
Ама ние и со поголеми предавници излегувавме на крај.

Полицијата интервениреше умерено.
Затоа скоро на половина од демонстрантите роднините успеаја да ги идентификуваат.

Демонстрантите го прекршија изборниот молк.
Офкаа под пендреците.

Генералната проба успеа. На осудениот главата му е отсечена баш како што требаше.

На претседателот устата му е полна со демократија.
Ни таблетите за повраќање не помогнаа.

Во владеачката партија почнаа фракционерските борби. Власта тргна во борба против криминалот.

Пред ручекот влечиме сламка.
А потоа секој си ја јаде својата.

Се пишува нов Устав, а се планира и негова екранизација.

Баш ми е гајле за фактите. Јас судам според закон.

Целатите секогаш се со работа до гуша.

Денес во народната кујна добив репете.
Конечно почнаа да ги ценат образованите луѓе.

Примивме три авто-гола. Наша ориентација е
да се потпираме на сопствени сили.

Неможно е една овца да заколе цела глутница волци.
Барем еден ќе побегнеше.

Напредни сме во комјутерската технологија.
Први направивме виртуелна држава.

Нема да дозволиме повеќе да ни ги газат мирните
демонстранти. Целиот град ни го исфлекаа.

Се кријам кога ќе видам шинтери.
Додека им објаснам дека живеам како куче...

Ни цветаат ружите. Веќе не ќе морам само трева да пасам.

Синот ми падна во лошо друштво.
А јас се плашев дека нема да успее во животот.

Некогаш од џепарлакот можев да дувам тревка.
Сега можам само да пасам.

МИЛЕНКО ПАЈОВИЌ

(1953 – Новаковиќи)

Има поединци на кои не им функционира ниту еден орган,
а уште се институција!

Системот е одличен, само што ние не сме за него!

Земјата ја обновивме. Ги срушивме луѓето!

Нема повеќе потреба да измислуваме непријатели.

Сега мораме да измислуваме пријатели!

Конечно ги изедначивме и вработените и невработените.

Сега и едните и другите се на улица!

Вие сте птичка, ама перспективата ви е жабја!

Додека правевме паради, држевме чекор!

Иако не му се вративме на Господ, пак постиме!

Само плоштадите знаат што сака народот!

Мака за сатиричарите:

политичарите презедоа иницијатива!

И нашите внатрешни непријатели имаат внатрешни
непријатели!

Знаеме добро што е лага. Живеевме со неа толку години!

Работат во ракавици, но најдобро би им прилегале –
боксерски!

Народот е дочекан со највисоки државни почести!

Глупавите се на куп, паметните се изгубени!

Има синови на народот
на кои целата земја им плаќа алиментација!

На врвот од јазикот сте ми, морам да ве плукнам!

Поведете сметка за дизајнот!
Лагите сè полошо се спакувани!

Ја издаваме татковината со употреба
на меѓународна кујна!

Државата ја плаќаме сè поскапо,
а сè помалку ја чувствуваме!

И покрај поволната клима, кај нас човек тешко успева!

Менделеев пропушти само едно:
кои елементи се напредни а кои назадни!

Сега повеќе ништо не му ветуват на народот.
Му ветуваат на народностите!

За разлика од главата, стапката секогаш
ни била прогресивна!

Не тераа во нови победи... Во порази одевме сами.

Песните се мои, ама соништата не ги препознавам!

Не клекнавме; ни го прекршија рбетот!

Најпрво ја делеше судбината на народот, а потоа и народот!

Ако некогаш дојде на ред, на овој народ треба да му се
подигне споменик!

Во некои краишта успеавме да ја заштитиме природата
повеќе отколку во некои луѓето!

Интелигенцијата мисли дека власта е во погрешни раце.
Власта мисли дека интелигенцијата е во вистински раце!

Паметта не успеавме, ама глупоста ја задржавме –
во границите!

Немам веќе своја сенка.

Не сака ниту таа да ме следи во вакви времиња!

Секогаш биеме битки. Како да се тие виновни.

Нафрлете и на жената пердуви, што побрзо да одлета.

За да се потврди човекот, мора да се жигоса.

Соништата ни ги рушат оние кои ни ги создаваа!

Дури и на луѓето им ги менуваме етикетите
за да ги продадеме!

Кога диктаторот оди на патот на мирот,
го следи цела воена морнарица.

Политичка Кама-сутра: не можеш да го ебеш целиот
народ иако го држиш во позиција што одговара.

Демократија: треба да се користи секој момент
за да се сослуша народот.

Ќе тргнеме ние на технолошка револуција,
ама никако да пукне востаничката пушка!

Не е среден век, ама боздоганите пак одлучуваат!

Ние стоиме гордо како клисури, и така стоиме, стоиме...

Кој вели дека нема што да бараме?! Сè е изгубено.

Денес човек што може да направи за своја душа,
е да запали свеќа!

Клекнете, ако сакате да стартувате.

Му падна секирата во медиум!

Наместо со полна пареа, работиме под гас.

Не е кај вас си вештачко. Природно сте глупави!
Кој високо лета, помал изгледа!
Сите пропусти на патот се планирани!
Како стојат работите, не би било убаво да легнат!
Свиткајте се, се исправаат неправдите!
Ќе сторам си што е во моќта на неговите пријатели!
Национално планирање: што ќе прават еден на друг
во наредниот период!
Пајаковата мрежа се плете одозгора!
Штом ќе испливате на површината
мислат дека сте расипан!
Демагошки е да барате од инкубаторот
да го воспитува пилето!
По законот на правите ,
идентичните мислења никогаш не можат да се сретнат!
Парите пред паметот ни удрија во глава.
Не кренаа на нозе и седнаа на нашите места.
И некои дупки се закон.
Не е говорот, говорникот е копија.
И ако умрете исправено пак ќе ве спуштат!
На секој според изјавата за печат!
Се изменивме на подобро.
Наместо жените, ги силуваме работите.
Ни парковите не се како што беа.
Малку по малку, и стануваат национални!

РАША ПАПЕШ

(1947 – Белград)

Во нашето општество секој граѓанин може да биде среќен, ако му ги скратите маките.

Атентаторот е зрел за пензија. Си испука.

Си повеќе има борци против мито и корупција.
Тоа добро се плаќа.

Потезите на Владата се следат со внимание
затоа што тоа може живот да не чини.

Кога умре законот, закопан е по пропис,
затоа што ова е правна држава.

Политичарите повеќе не се симнуваат меѓу народот.
Тоа ќе ги закопа.

Тешко е тука да се биде објективен.
Ама тоа е нашата стварност.

Подадете му на Србинот рака. Сам во неа паѓа.

А кога се врати од мртвите,
неговите гробари останаа без работа!

Бесмртниот се плашеше
дека во гроб ќе го отераат пред време!

Фрли поглед низ прозорецот. Погледот го повлече!

Бомбардирањето беше толку прецизно,
што сирените бадијала ги вознемирија граѓаните!

Врвот стигнува во народот паѓајќи!

Водачот отсекогаш гледаше напред
а дури во гробот почна да ни се превртува!

Гледам да преживеам. Тоа е добро за здравје!

Да ги нема бесилката и крајот,
обесениот начисто ќе пропадне!

Демонстрантот има забелешка на полицијата.
Каменот во бубрегот се уште го мачи!

Животот сè повеќе е здодевен.
Затоа граѓаните сè повеќе го прекуатуваат.

На жртвата и е напоменато дека има право да молчи,
но таа упорно врескаше!

Столбот на срамот одлично е камуфлиран.
Нема партија која го нема облепено.

Не мислам ништо.
Јас сум еден од многумината кој мисли така.

Нашиот нов почеток мора да биде брз и силен.
Веќе во стартот да биде во завршна фаза.

Цел свет е против нас и може да смета
на нашата поддршка.

Живи не закопуваат! Многу витален народ сме.

Одзивот на доброволните даватели на крв ги надмина
сите очекувања. Има крв до колена.

Нашите непријатели пукаат сами на себе.
Ние сме тука колку да дадеме допринос кон прецизноста.

Истрагата беше опсежна.
Само така можеше да му се изгуби секој траг.

ДУШКО М. ПЕТРОВИЌ

(1948 – Превија)

Доаѓаат политички поткованите. Го слушам тропотот.

Мразот е пробиен. Скокајте.

Колку е љубовта кон владателот подлабока,
толку на народот му е потешко да исплива.

Од шегата глава не боли, особено ако шегата не успее.

Молба до секретарот на внатрешни работи: Ве молам
во што поскоро време да го промените прислушкувачот.
Овој веќе го убедив.

Ние сме на иста линија само смеровите ни се различни.

Имаме одличен просек: Секој петти е неписмен,
ама затоа секој четврти е писател.

Вжештените глави треба да се држат што подалеку
од боевите!

Гулабот на мирот работи како поштар.
Разнесува протестни ноти.

Не барај влакно во јајцето, ако го имаш на јазикот.

Политичка проституција:
наплатува за љубовта кон татковината.

Најголеми проневери прават проверените.

Истрагата покажа дека си може да се сокрие.

Ако ги има многу на врвот, значи дека врвот е затапен.

ЗОРАН Т. ПОПОВИЌ

(1957 – Сомбор)

Ќе биде скоро пропаст на светот.
Сè е добро кога добро ќе се сврши!

Веќе секој втор граѓанин е сиромав,
а состојбата од ден на ден се подобрува.

Внимателно го проучуваме непријателот.
Ги секцираме воените заробеници.

Водачот не е за пресметка со политичките противници.
Смета дека бесењето е сосем доволна казна.

Диктаторот владееше доживотно бидејќи не сакаше
да ја злоупотребува стрпливоста на народот.

Дракула беше вампир. Тоа го одржуваше во живот.

Заборавив што сакав да кажам,
ама се надевам дека не останав недоречен.

Имам тврд сон. Можам со секоја да спијам.

Вчера мислев едно, денес друго.
Временската дистанца го прави своето.

Стрелките од часовникот го следат времето во чекор.

Не можевме да ја избегнеме братоубиствената војна.
Тоа е составен дел од нашиот национален фолклор.

Моето лајно не ја загадува околината.
Има вградено филтер.

Немам двојник. Неповторлив сум.

Дојде до природна смена на генерации.

Младиот мафијаш го уби постариот.

Нашата младина нема ништо.

Таа ги ужива плодовите на нашата работа.

Не ќе бевме под Турците пет века

да не не фатија на брзина.

Телата не се измасакрирани

туку на нив е вршена обдукција на живо.

Пеесет години заостануваме зад светот. Лета времето.

Пресилниот збор го уби поетот, но не треба да се

потцени и влијанието на истражителите.

Првата жена му беше црна, другата уште поцрна.

ДУШАН ПУАЧА

(1949 – Оснек)

Бакнежот на скорпијата беше многу нежен.
Да умреш од милина.

Расчистивме со минатото. Само со амебите сме свои.

Безболот е спорт кој не одговара на нашиот менталитет.
Ако ги земеме безбол палките.

Се оженив преку интернет.
Се оставивме бидејќи ми падна системот.

Го следевме патот на Водачот.
Си додека не му го изгубивме трагот.

Да не беа војската и полицијата под моја команда,
ќе мислев дека целиот свет е против мене.

Со своето раѓање предизвикав демократски бум.
Вредам за десетмина.

За укинување на смртната казна
животно сум заинтересиран.

Им упативме ултиматум. Или ќе го прифатат нашето
предавање или ќе победиме.

Борците за работнички права тргнаа во одлучувачка
војна. Работниците засега не даваат отпор.

Ние сме браќа. Тоа што се убиваме е исклучок
кој го потврдува правилото.

Ја пречекорив нужната одбрана.
Не можеше да ме стаса ниту најбрзиот полицаец.
Штом ме стрелаа, ја изгубив желбата за живот.
Ние сме против пролевање крв.
Подготвивме посебни садови.
Со мојот исказ го доведов судот во заблуда.
Го признав злосторството.
Бев побрз од љубовникот на жената.
Прв се сокрив во плакарот.
Водата повеќе не е извор на животот.
Сега тоа е епруветата.
Да не беа патоказите, ќе тргневме по вистинскиот пат.
Да беа остварени српските национални цели,
Хаг ќе беше на наша територија.

МИЛИВОЈЕ РАДОВАНОВИЌ

(1953 – Свилајнац)

Ако е ова добро, ќе биде уште подобро.

Долго не се наведнувавме
а тогаш попушти концентрацијата.

И меѓусебно се убиваме.
Не чекаме други да ни ја донесат слободата.

Капитулацијата ја доживувавме како победа.
Најважно е како ние се чувствувавме.

Ништо не работам. Се оддадов на патриотизам.

Принудени сме да крадеме,
бидејќи никој не ни дозволува да питачиме.

Не се знае кој нареди повлекување.
Врховниот командант поведе истрага.

Толку голем патриот сум, дури се срамам што сум жив.

Нема геноцидни народи. Братски има.

Ќе бидам критичен и самокритичен. Сите сме виновни.

Ни со сила не можевме да ги задржиме,
а камоли со преговори.

Поразот не ни падна тешко,
бидејќи војната беше валкана.

Дезертерите се бегалци од фронтот.

Ова е наш океан. Тука ни потона бродот.

Ќе гинеме и понатака.

Светот мора да знае дека постоиме.

Во мир не водат, во војна не туркаат.

Тие први започнаа, а потоа задоволството стана взаемно.

Ние ултимативно побаравме да го предадат оружјето,
ама тие не сакаа да го прифатат мирното решение.

Нити слободата се подарува,
ниту ние без борба би ја прифатиле.

Дека жртвите се непотребни
зборуваат само оние кои не гинеа.

Кој не го почувствува повикот на дивината,
тој не знае што е историско паметење.

Историјата на нашите народи беше славна
си додека не се повтори.

Да не сме свесни за својата големина
и ние ќе бевме мал народ.

Добро е што немаме пријатели.
Од нив треба најмногу да се чуваме.

Ние водиме мирољубива политика,
ама недоволно агресивна.

МИЛАН Р. СИМИЌ
(1959 – Велика Плана)

Дијалогот успеа бидејќи беше само нашата страна.

Ќе се бориме против чесните граѓани.
Против криминалците не можевме.

Братоубиството ни е во крв, инаку сме мирољубиви.

Ќе ги затвориме народните кујни.
Не можеме да го храниме целиот народ.

Ги закопавме и живите бидејќи не даваа
знаци на живот.

Од ден на ден се чувствувам сè подобро.
Имам расипана фантазија.

Конкуренцијата беше силна.
Најдобрите не се пласираа во вториот круг.

Ние сме народ со богато демократско искуство.
Само со Турците и со комунистите не ни одеше.

Напишете изјава во два реда. Читам само меѓу редови.

Ја напуштив владеачката партија.
Прогледав откако ми се расипа телевизорот.

Не се занимавам со политика. Да не ме мобилизираат.

Непријателот не не изненади. Не изненадија бегалците.

Ние граѓаните не ги изведуваме на улица.
Ние од улица ги спроведуваме.

Си помалку гладни. После секој одлив на мозоци.
Не живееме сите од шверц. Има и кои крадат.
Не се плашам од бомбардирање. Не сум ништо виновен.
Не се возбудуваме поради штрајкот.
Штрајкувачите сами истакнуваат дека
нивното незадоволство не е од политичка природа.
Нема да организираме демонстрации.
Се уверивме дека полицијата е народна.
Го очекуваме подброто утре со страв.
Ги славиме поразите затоа што сме заситени со победи.

СЛОБОДАН СИМИЌ

(1963 – Ужице)

Заборавив кога последен пат јадев.
За среќа, заборавив и што.

Извидницата не се врати. Значи не требаат визи.

Ние не собираме секундарни сировини.
Ние ги кандидираме.

Ние сме во техничка коалиција.
Ни помагаат да крадеме техничка стока.

Не можеме да ги испорачаме воените злосторници.
Моментално позираат за споменици.

Воените злосторници се обидоа да се замешаат
во масата. Меѓутоа, ги откри дишењето.

Нас не чува војската. А војската ја чува НАТО.

Зошто зборуваш за иднината? Што си толку негативен!?

Припадниците на државната безбедност
не се разликуваат од обичните граѓани.
Носат фармерки, јакни, ножови, пиштоли...

Пукаше на мене. Му го возвратив комплиментот.

Тој е вистински обединител. Сите го мразат.

Научив да зборувам од стомак.
Засега, само дека сум гладен.

Тој е слободен уметник. Вчера го пуштија.

Некои интелектуалци секогаш штрајкуваат.
Престанаа да мислат.

Беше тоа пресудна ноќ, макар што можеа да судат и по ден.

Не дочекаа со леб и сол. Солта ни ја ставија на раните.

Лесно им е на Запад. Ним мафијата им е во подземје.

Во Собранието секој може да влезе. Тоа е јавна куќа.

Прво улицата ги воспита, а потоа по нив доби име.

Ги премолчаа имињата на жртвите.

Не сакаа да ги загрижуваат роднините.

Учам на туѓи грешки.

Ве молам да се намали материјалот.

И слепите од национализам ги водат кучиња.

Мрзете се. Такви ве сакаат.

Целатот ја симна качулката. Види, го знам од телевизија.

Завојуваните страни не го знаат бројот на жртвите,
затоа што немаа администрација.

Сите работеа во производство.

Никој не нареди да се пука во демонстрантите.

Тоа се подразбира.

Полицијата пукаше од водени топови. А тогаш снема вода.

Дојде до чело. Ама до мозокот никогаш не стигна.

Што е поголема сликата, сипоопасно е да се седи под неа.

Сите паметни луѓе гласаа за мене.

Изгубив на изборите.

Верувам во нивниот партиски збор.

Ама нека се заколнат во мајка им.

Беше несреќен случај. Пендрекот сам пукна.

Правдата сигурно ќе победи. Судијата е поткупен.

Господ прв се сети. Водачот на опозицијата
го нарече гавол.

Кога народот е неписмен,
писателот е национален предавник.

Не доведоа до пропаст. Понатаму можеме и сами.

Ако сте вонсериски, ве третираат како шкарт.

Политиката влезе во сите пори од животот.
И ги затвори.

Нека сме голи и боси, кога сме слепи и глуви.

Сега полесно се диши. Ама нема воздух.

Би се обложил дека пропаднавме. Ама немам со кого.

Се занимавам со интелектуална работа.
Мислам како да најдам работа.

Власта ги расипува луѓето.
Затоа на власт не бират луѓе.

МИРОСЛАВ СРЕДАНОВИЌ

(1936 – Ластва)

Добивме државно знаме.

Ќе можеме да го ставиме на пола копје.

Изборите поминаа во најдобар ред.

Многу граѓани не гласаа.

Моќникот е урамнотежен. Злобен е колку е тежок.

Државата ги подготви бирократите.

Им даде памет на реверс.

Секој десетти граѓанин е сиромав.

Треба да се десеткуваат.

Земјата не ни е во изолација.

Имаме широка размена со оние во светот.

Не е доволно што е ситен криминалец.

Дополнително мора да заработува како полицаец.

Природата му подари глупавост. А народот – власт.

Од српски си почесто се преведува.

Во белосветските судници.

Во државата е намален криминалот.

Само се потпукнува и поткраднува.

Сегашните подвизи не се опејуваат. Нив ги оплакуваме.

Сведокот остана на својот исказ. И понатаму лаже.

Полицаецот е научна категорија. Стана единица за сила.

Неподвижните ги дотуркаа до избиралиштата.
Да ја продолжат политичката битка.

Нашата власт е безгранична.
Се занимаваат со белосветски проблеми.

Нема да дозволиме да одумреме.
Попрво ќе испозагинеме.

На политичарите им треба доживотен мандат.
За да забораваат си што ветија.

После социјализмот, бргу се развиваме.
Оние од власта веќе вршат докапитализација.

Писателот објави измислици.
И потоа доби државна награда.

ИВАНА СРЕЧКОВИЌ

(1971 – Белград)

Светот ќе го оставиме на младите. Доста го носевме на грб.

Светскиот оркестар дојде до заклучок
дека сме последна дупка на шупелката.

Гулабот на мирот не полета.
Остана во карантин поради птичјиот грип.

Го достигна врвот на славата.
Сега го руши сопствениот рекорд.

Дувавме во иста тиква, додека и таа не пукна.

И обичното огледало може да стане смешно.
Зависи кој ќе се појави пред него.

Лудите од среќа бараат среќни психијатри.

Ѓаволот не ја однесе шегата.
Тој однесе си што вреди по Србија.

Од љубов не се живее!- рече проститутката
и отиде на работа.

Има стотина лица, ама ниту едно не се смее!

Последно хашко обвинение:
Се бара Србија, жива или мртва!

Пред врата на Европа стои шапката на Србија.

Си повеќе луѓе зборуваат сами со себе :
си најдоа рамноправен соговорник.

Откако ја симна маската сите му се смеат во лице.

Тоа што мечката заигра и пред нашата врата,
е доказ дека циркусот сеуште не е завршен.

Во психијатријата треба да се воведат сведоци.
Не може лекарот сам да тврди дека сте луди.

На нашите грешки многумина ќе учат:
вакви повеќе не се повторуваат.

Политиката е таква курва што народот
ни по помала тарифа не може да ја плаќа.

Јас политиката ја сфаќам многу емотивно:
секоја власт ме расплакува.

Државата ми обезбеди мирен сон –
на една од белградските клупи.

ВИТОМИР ТЕОФИЛОВИЌ

(1943 – Врчин кај Белград)

Ново знаме, нов грб, нова химна...

Па ние сме земја на промени.

Не можеме да објасниме зошто сме најдобри.

Едноставно така е.

За идниот Устав толку се зборува

што нема време за пишување.

Нашите медиуми располагаат со неограничена

количина на мед и млеко затоа што се домашни производи.

Секој наш чекор кон Европа би ги вознемирил

граѓаните кои ги сакаат Азија и Африка.

Не можеме да ги признаеме злосторствата

затоа што нашите војници беа свети борци.

Нашата полиција е најдобра на светот,

ама не може никого да апси затоа што

и нашите граѓани се најдобри на светот.

Слободата на секој му е загаринтарана.

На осомничените им се суди само ако сами сакаат.

Со светот соработуваме двосмерно.

Извезуваме инженери а увезуваме техничка стока.

Ќе влеземе во промени штом излеземе од процесот.

Политичарите почнаа силна пресметка со корупцијата.

Си ги покачија платите.

Ако светот не сака со убаво, можеме ние и поинаку.

Аутопсијата не е сигурна
бидејќи за јазикот на мртвите нема преведувач.

Кога народот би знаел да избира,
би гласал за најдобрите. За мене.

Светот ни се заканува со најголема мака.
Сами да си кроиме капа!

Балканот е раскрсница на континентите.
Со едната нога сме во Африка, а со другата во Европа.

Лесно ќе сме во Европа да не е Балканот во нас!

На странците им ги зголемивме инвестициите,
а тие сакаат и сигурност!

Не бие малер! Таман стигнавме до Африка,
а не свртија кон Европа!

Шовинистите копнеат по голема Србија,
а патриотите за среќна.

Не се бара општествена подобност. Доволна е партиска.

На пратениците ќе им ги зголемиме платите си додека
не станат чесни.

Кога Водачот е умрен, челото на колоната
го завзема шефот на закопот.

Кога јунакот се крие, јатаците се јунаци!

Да се греша е човечки, ама ни со хуманизмот
не треба да се претерува.

Од политиката не се живее. Се ужива.

Сомнително ми е што светот не е против нас.
Има тука некој ѓавол!

Никој нема тоа што го има Србинот!
Постојани грижи и вечна надеж!

Од приказни не се живее!
Затоа ја обновуваме епската поезија.

Злосторствата ги правевме од страст,
а љубовта не простува.

Малите народи не смеат да бидат глупави.
Освен ако тоа е во интерес на Водачот.

Се реформираме секои четири години.
Инаку изборите немаат цел.

На нашите маки мора да им дојде крај.
Далеку сме од почетокот.

Бидејќи магарето не липса до зелена трева, на коњ сме!

Верував во Господ, па во комунистите, па пак во
Господ. Трипати Господ помага!

Би верувал на другите партии кога не би знаел
каква е мојата.

Нема леб без политика!

Вистинската власт не зависи од избори.

Во подземјето не дуваат ветровите на измени!

Со осуда на криминалот ја поткопуваме државната
безбедност.

Сè што е поинаку, од непријателот е !

Грешиме откако постоиме. Го чуваме континуитетот.

Да беше геноцид, ќе немаше кој да не тужи!

МИЛАН ТОДОРОВ

(1951 – Банатско Аранѓелово)

Не може земјата туку така да пропаѓа.
За тоа постои систем.

Сите се на страната на народот. Затоа е така густо.

На власт повторно дојдоа старите кадри.
Колку за промена.

Тој човек е политичар, криминалец и бизнисмен.
Го роди мајка за си.

Најдобрите кадри потекнуваат од сиромашни семејства.
Кој би кажал дека сиротинската забава ќе даде такви
резултати!

Во социјализмот два и два се четири.
Во капитализмот исто така. Ама каква разлика!

Власта не сакаше судир со интелегенцијата, ама сфати
дека поаметниот не ќе може вечно да попушта.

Би имале новинарите што да му кажат на народот, ама се
зафатени со подготвување на информативните емисии.

На амбасадорските места во странство праќаме
неспособни луѓе. Зошто да допуштиме
одлив на мозоци?

Оваа територија е многу мала за држава
а многу голема за душевна болница.
Ама со лудаците никогаш не се знае.

Изврши самоубиство. Беше тоа класична заседа.

Србија порано беше позната по сливите и свињите,
сега е обратно.

Не не болат одлуките кои ги донесува нашата Влада,
затоа што глупостите не болат.

Бев на хиподром.

Коњот на кој се обложив седеше во трибините.

Сите членови на српската Влада зборуваат англиски.
А зборуваат онака како што мислат.

Кога ќе се сретнат двајца бесмртни,
веднаш се прашуваат за здравјето.

Масовните гробишта се злосторство,
затоа што тука секој мора поединечно да биде закопан.

МИЧА М. ТУМАРИЌ

(1949 – Нови Сад)

Не сум роден како губитник. Државата ме направи.

Кога државниот брод почна да тоне,
глуvcите скокнаа во јахти.

Состанокот беше трогателен. Се тепаа до солзи.

Помеѓу зборови и дела се наоѓа – говорницата.

Не избирам работа. Важно е ништо да не се работи.

Се умори. Повлече тежок збор.

Со векови сме градители. Другите ни ги палат,
а ние градиме цркви и манастири.

Кај нас и крајот на светот би бил трагикомичен.

Мораме во шума! Капиталистите си купија.

На бришан простор сме.

Секој момент некој си го брише газот со нас.

Не е крај на светот! Си додека Владата тоа го прогласи.

Ништо не гледав додека си ја гледав својата работа.

Принудени се да умрат. Минатото им е иднина.

Ги продадовме претпријатијата.

Со народот ќе оди потешко.

Сè повеќе зомби. Се разбудија политичките мртовци.

Скромни луѓе сме.
Потребна ни е само една војна годишно.
Беше голем градител. Сидаше ветувања.
Градеа мир. Војна по војна.
Да ја имавме неговата историја на болеста,
никогаш немаше да влезе во историјата.
Ги бацуваше жабите, ама не ја најде принцезата.
Мир Божји! Или ќе ве потепам.

БРАНА ЦРНЧЕВИЌ

(1933 – Ковачица)

Глупавиот не може да ја добие битката против глупоста,
на него најлесно му е да ја победи интелигенцијата.

Лавот се повлече, сега човекот е цар на сите животни.

Пред војната немавме ништо.

И тогаш дојдоа Германците и ни уништија си.

Галилеј денес не би го убиле затоа што земјата се врти,
ама би се нашло нешто.

Телото на секој тиранин потопено во народот
истиснува толку народ колку што е тежок тиранинот.

Откога слушнав што мислам, не верувам во тоа што го
слушнав.

Како да му верувам на човекот кога претците ги држи
во кафез, а потомците во неизвесност?

Ако сите освен мене се мој народ,
мојот сиромав народ нема никого освен мене.

Ме убедија, ама јас не им верувам.

Од сите погледи на светот најтажен е последниот поглед.

Ако татковината бара јас пак ќе останам жив.

Го нема тој стар лав кој би одбил да биде младо магаре.

Како е трогателна средбата помеѓу будалата која
напредува и паметен човек кој се враќа од таму.

Интелигенцијата им е во рацете. Што им е во главата?

Слушнав дека утре ќе биде подобро,
а јас баш утре нема да бидам тука.

Отидов во подобар живот. Се враќам за половина час.

Кога од човекот се прави ребро, секој е Господ.

Не знам да умрам, некој ќе мора да ме убие.

Мравката работи, тегне, и од неа не стана ништо,
а мајмуот се зафркаваше по дрвјата и од него стана човек.

За секој убиен патриот барам сто германски туристи.

Кај си татко и ти да ми дадеш совет
кој нема да го послушам.

Да бев слеп ќе живеев во својата темница.
Вака не знам во чија темница живеам.

Јас немам заслуги, мене си ми е платено.

Революционер е човек кој повеќе ја променил власта
отколку таа него.

Заради големата заинтересираност,
историјата ќе прима нови историски личности.

Се дигаат луѓе и се рушат споменици,
потоа се дигаат споменици и се рушат луѓе.

Нервниот напад е нашата најдобра одбрана.

Се повлече во себе, а тие таму го начекаа.

Ние никогаш не се враќаме на нешто старо,
секогаш се враќаме на нешто ново.

Паметниот Водач секогаш на народот му ги простува
своите грешки.

Сакајте ги малите луѓе и играјте си со нив.

Татковината никогаш не е во толкава опасност
колку ја спасуваат.

Како да не бидам среќен?
Кај и да погледнам си мој до мојов.

Уште пред да умре човекот,
во бирократската црква звони телефон.

Некогаш нашиот народ беше осамен,
а сега ние му правиме друштво.

Срцето има пријатели, мозокот е сам.

Чувствувам дека многумина би го жртвувале
мојот живот за своите убедувања.

На човек полесно ќе му објасните дека е среќен
отколку дека е сит.

Од фотелјите може да се прават барикади,
ама и од барикадите може да се прават фотелји.

Животот е единствена причина за да се живее.
Сите останати причини дополнително се измислени.

Богатите скапуваат, сиромаштијата цвета.

АЛЕКСАНДАР ЧОТРИЌ

(1966 – Лозница)

Не се сите тајкуни исти. Некои се обогатија со измами,
некои со кражби а некои со политички врски.

Власта има слух за нашите барања – пак ни пее иста песна.

Не е вистина дека кај нас си тапка во место.

Се мрднавме од умот.

Имаше и по pamетни решенија.

Ама кој ќе ги слуша народните предавници.

Ние простуваме. А што, тоа веќе забравивме.

Среќата е убава додека се чека.

Затоа и не брземе да ги исполниме изборните ветувања.

На избирачите кои се воодушевени од работата на

владачката партија ќе им се овозможи

да гласаат неколку пати.

Ние сме pamетни, па затоа се потпираме на сила.

Министерот влезе во песните.

Не е повеќе стоката неопеана.

Простете што не ви реков дека сте крадец.

Сакав тоа да го премолчам.

Ќе тргнеме се што стои на европскиот пат на Србија.

Најпрвин нас самите.

Ги чекам резултатите од анкетата, за да се определам

за саканата партија.

Воените стравотии се пред нас, и под нас.

Кралот е гол. Тоа е народен човек.

Нашите новинари ја следеа секоја афера од почетокот.
Си додека не исчезнаа.

Тој е внимателен маж.

Ја тепа жената само кога не е трудна.

Од каде знаете дека сме во исти лајна?
Да не ги пробавте?

Успешно ја водевме војната.

Без нас ќе заталкаше на Балканот.

Не сум националист и луѓето ги делаам на добри и лоши.
За мене Србите се добри а сите останати лоши.

Избирачите ги уфрлија гласачките ливчиња
во Пандорината кутија.

Би ви кажал што сум по националност,
ама не би сакал после да се правдам.

Тоа што го постигнавме свесно,
другите не можат ниту случајно.

Испишавме златни страници во историјата.
Ги врежувавме со нож.

Србите во Хрватска се добредојдени како туристи.
Можат слободно да дојдат и да ги посетат некогашните
куќи и имоти.

Нашата војска е добро наоружана и извежбана.
Сигурно е меѓу послните граѓански здруженија.

Хрватска е презадолжена.

Хрватска најмногу им должи на Србите.

Сите Срби се од Косово. Сите побегнаа од таму.

Има сè повеќе провокатори на партиските состаноци
кои зборуваат што мислат.

Двајца луѓе умреа од глад.
Што е тоа за земја со таков потенцијал.

Зошто ние Србите секогаш се делиме?
Наместо тоа да го направиме засекогаш.

Тој постмодернист го преведоа на странски јазик,
бидејќи неговиот роман на српски јазик
беше неразбирлив.

Благодарение на Владата одлично живееме,
само тоа треба да се издржи.

Постигнавме договор за вечно пријателство,
со можност договорот да се продолжува секој месец.

Не е точно дека претседателот прати тенкови на улиците.
Штом ги видоа тенковите на улица, народот се тргна.

Ние никогаш не се предаваме без борба.
Прво војуваме, па потоа се предаваме.

Не верувам во теоријата на заговор против српскиот народ.
Тоа се остварува во пракса.

Српскиот јазик е специфичен. Никој од светот
не сака да разговара со нас, туку преговара.

Во последно време личната иницијата зема
сè поголем замав, ама има и полно здружени
злосторнички потфати.

Нема слаби противници. Ние ги ликвидиравме.

После овие избори нашата партија никој не ја напушти.
Немаше кој.

Министрите се разликуваат од криминалците.
Тие немаат маски.

Луѓето од власта не стојат позади организираниот
криминал. Стојат пред нив.

Кај нас не важи изреката: недолжен како новороденче.
Кога ќе се роди дете во Србија, веќе е должно 3000 евра.

Многу е важно да се открие сторителот
на делото државен тероризам.
За да не остане без државни ордени и привилегии.

Беше дипломатски воздржан, па не ги пцуеше
сите по список, туку само мајка и татко.

Јас сум доследен.
И во иднина ќе ги менувам политичките партии.

Не е вистина дека ги вративме во камено време,
затоа што позади нас не остана ниту камен на камен.

Овој бизнисмен е многу симпатичен и привлечен човек.
Сите веднаш не купи, рекоа пратениците во собранието.

Секој почеток е тежок, освен за министрите.
Тие се најтешки на крајот.

Владата вели дека знае што работи.
Така барем некој знае што работи.

Ја почитуваме својата традиција.
Секогаш правиме исти грешки.

На Владата и откажуваат еден по еден орган.
Повеќе не може да ја контролира тајната полиција,
телевизијата, банката...

Ги повикувам избирачите да се свртат кон иднината,
и да го забораат моето криминално минато.

Нашата партија во кампањата има големи апетити.
Што се гледа на службените ручеци.

Од нашите грешки други извлекоа поука.
Ние ги извлекувавме мртвите.

Косово е во Уставот на Србија. Дали е уште некаде?

Нашата партија после изборите профитира.
Не напуштија партиските профитери.

Со непријателот нема дијалог.
Од него без приговор примаме наредби.

Јас сум тврд преговарач. А и жените го ценат тоа.

ДРАГАН ШУШИЌ

(1932 – Липница)

Двајцата обвинети тврдат дека не се виновни,
ама за секој случај се во бегство.

Се израдува што дојдоа неговите пет минути.
Ама не му кажаа дека му се последни.

Мојата партија не дава никакви ветувања,
ама му гарантира на народот
дека ќе ги реши сите негови проблеми.

Гавран на гавран очи не вади.
Ама човек на човек уште тоа му го прави!

Каде е слогата, тука Србин нема.

Знам зошто жолтиот печат се вика така:
сере по кого ќе стигне!

Знам што е оргазам:
кога нешто ќе почнеш, треба да свршиш.

И Хаг е за луѓе, додека не се докаже спротивното.

Јас не појадувам. Што може да изедам навечер,
не го оставам за сабајле.

Кога реков дека не барам ништо,
ми рекоа тоа да го наведат во молбата.

Велат дека ќе доживееме нов левичарски свет.
Се прекрстив и со лева и со десна рака.

Ние сме здрава нација.

Докажавме дека можеме да живееме и без лекови.

Колку се познавам, подобар човек во светот
немам сретнато.

Не е доволно земјата да зине – доволно потонавме.

Ним не може да им помогне ниту кардиолог. Немаат срце!

Одамна нема така пукнато како
нераскинливата врска помеѓу Србија и Црна Гора.

Ја отфрламе идејата за генијалност.

Таков кадар имаме премногу.

Постои грчка и кинеска мудрост,
а уште попозната е нашата политичка мудрост.

После информативниот разговор си ми беше јасно.

Само не знам зошто добив ќотек

АФОРИСТИЧАРИ
ОД ЦРНА ГОРА

ВЕСЕЛИН БРНОВИЌ

(1937 – Цетиње)

Ден на изборен молк? Конечно - нешто чесно да се каже.
Никогаш не ја зборува вистината. Затоа сите му веруваат.
Треба да се запомни што треба да се заборави.
Обично тупавите остро реагираат.
Умниот татко се плаши синот да не му стане чесен човек.
Оди по својот пат! Веќе си изгубен.
Додека тој ведри и облачи, знаеме какво време не чека.
Најтешко е да се пронајде човек кој е на своето место.
Не е прашањето кој е прв туку кој е следен.
Мене ме бришат и кога ме нема на список.
Го напушти училиштето и започна кариера.
Кого ќе дојдам до целта на мета сум.
Нема шанса да станам славен.
Книгите повеќе не се запалуваат.
Моментот во кој се наоѓаме одамна трае.
На сите им е до жалење ама никој не сака да биде прв глас.
На добар пат сме, ама не знаеме каде одиме.
Кој држи гори не е далеку од мајмун.

Не е дволичен. Неговите можности се многу поголеми.

Кој не гледа понатаму целта му е поблиску.

Дојдоа и моите пет минути.

Премалку за да ви кажам си што заслуживте.

Крзното не ја прави жената
ама го открива нејзиниот карактер.

Несфатливо е што правите но, ние ве разбираме.

Не верувате во светла иднина?
Без гајле, ќе ве снајде таа и вас.

Во нивните сваќања нешто се прекрши.
Го сетивме тоа на своите грбови.

Беше тоа историска дата,
ама никој повеќе не се сеќава за што се работи.

Лагата е стерилна ама бргу се размножува.

Ковачи сме на својата среќа. Затоа сме вака нацрнети.

Митото не може да се докаже.
Кој го прима – молчи, кој го дава – мрмори.

Со мито не се влегува во легенди,
туку се стекнува богатство.

Нашиот глас никако да се слушне, а сите сметаат на него.

Не го задевај ѓаволот! Ќе го видиш Господ.

Чесниот човек не се истрчува. Затоа сите се пред него.

Социјализмот пропадна затоа што имаше
повеќе чекани од српови.

Како да ни погледнат в очи, кога ни го свртија грбот.

Кога не би работеле ништо, тоа би бил голем придонес.

Наш придонес на уметноста:

Ја унапредивме мртвата природа!?

Афоризмот е детонатор на вистината
кој никогаш не експлодира.

Едни се мачат да живеат, други живеат без мака.

Подобро е да немаш Брат, отколку да го имаш Брут.

Додека статиравме, тие си ги поделија улогите.
Сега бараат ние да играме.

Помеѓу митот и сегашноста – реалност е митото.

НЕЃЕЉКО – НЕЏО ВАРАГИЌ

(1939 – Бијело Поље)

Проблемите ќе ги решаваме во од.
Штом застанеме на нозе.

Се согласуваме на сè!
Тоа е минимум под кој нема да одиме.

Би се опаметил тој, ама му недостасува супстанца.

Тестаментот го пишувавше клечејќи.
На потомците им остави сè што остана позади него.

Не се плашам од птичји грип. Се оженив со ќурка.

И волкот сит и овците во строј.

Ќе тргнат од нула. Штом стигнат до неа.

Тој кај него оди растоварен. Не го носи ни своето мислење.

Ако победи белиот црно ни се пишува.

Би ја продал и верата за вечера, иако е атеист.

Главите секогаш им се во торба. Ја зобаат туѓата мака.

Тоа се луѓе со дигнитет. Дигаат си што ќе стигнат.

И од палежите имаат користат.
Се посипуваат со пепелот.

На лагата и се кратки нозете.

Затоа вистината за нас тешко се пробива во светот.

Доби потрес на мозокот. Секогаш климаше со главата.

ВЛАДИСЛАВ ВЛАХОВИЌ

(1963 – Колашин)

Кај нас одамна ништо не се случува,
а и кога ќе се случи – на ништо не личи.

Бадијала ти е цврстиот став ако аргументот ти е мек.

Нема светот желба за секс колку што ние им се потураме.

Бевме на тајна вечера.

Срам ни беше некој да не види што јадеме.

Дури кога ми ја одраа кожата
сфатив колку добро ми стоеше.

Додека се знаеше кој е горе а кој долу,
Црна Гора немаше проблеми со наталитетот.

Од кога на светот му ги покажавме забите
немаме ниту за протеза.

И преку нас помина невремето
ама немаше што да опустоши.

Јас сум сточар. Тоа е сè во што успеав
да ја убедам стоката.

Од кога ни ветија подобро утре, не ни осамна.

Во гомна сме до гуша.

Сега е важно да не ни клекнат колената.

Штом ја земавме работата во свои раце
до крај се посрамотивме.

Додека се облечени – не знаат што попрво да покажат,
а кога ќе се соблечат – не знаат што попрво да сокријат.

Имам редовна исхрана. Од внатре се јадам.

Него не е можно да го смените.

Ниту тој не знае што работи.

Темнината е идеална за негување на светлите традиции.

Уште никој не умрел а да не ја поднесе својата смрт.

Сите лаги за мене се жива вистина.

Подобро е понекогаш да се биде свиња
отколку секогаш тринаесетто прасе.

И претците би се превртеле во гроб
ама се плашат да ни го свртат грбот.

Кога ќе слушнете пукање легнете, бидејќи,
ние немаме на што да се веселиме.

И кога ќе видам со свои очи
верувам во официјално соопштување.

Замена на тези е кога ви кројат капа
а ви земаат мерка од задникот.

Не ми е што ми зедоа сè, туку што се чудат
зошто немам ништо.

Навреме да го поттурев задникот
немаше сега да ми се работи за главата.

Мора пак да победивме штом поминавме вака лошо.

Кога тргнав да бегам не ни сонував дека ќе станам
водач на патот.

Најлошо поминуваат зверките заштитени со закон.

Ако некаде и ставија камен на камен го искрадоа малтерот.

Некои птици умираат пеејќи, а некои поради пеење.
Не дочекаа со леб и сол што си ги носевме со себе.
Се плашам од својата ладовина. Што знам кој ја пратил.
И кога најмногу учевме руски се правевме Англичани.
Среќа што не смрдат колку се расипани.
Од кога сме сите наши, неznam кој е мој.
Лесно е да влезеш во легенда,
ама не е потоа да излезеш од затвор.
Искусниот Цезар во сечии син гледа Брут.
Уште пред изумот на вијаграта настапија ебани времиња.

РАДОЈЕ - МАЦО ГОЛОВИЌ

(1970 – Никшиќ)

На секој според работата, ним – според заслугата.
Додека другите матеа со главата, ние правевме кајгана.
Сите сме една армија! Како тоа паравоено звучи.
Во братоубиствена војна ни сестрите не се невини.
Не издишувајте се длабоко! Ќе имате бебе на совест.
Продава банани! Го мачи носталгијата.
Врзете се! – немаме повеќе лисици.
Не е сè во редот. Има нешто и во стројот.
Ако е историјата мајка на мудроста,
тогаш нашите таковци се историски будали.
Ни пукна филмот, ама ни останаа кадрите.
Моралот на единицата е рамен на нула.
На тркалезната маса седат четвртasti будали.
Поглавицата е легално избран.
Ја имаше потребната количина: на скалпови.
Памет во глава! Презервативот во џеб.
Сè е наместено! – рече собарката.
Конецот е тука. Секој час го очекуваме крај.
Држава – тоа се тие.

Востанието пламна,
а тогаш животите почнаа да се гасат.

Ова е граѓанска војна. Селаните ќе мора да причекаат буна.

Опозицијата има право, власта – сила.

Во жижата на светските збиднувања
не доведоа вжештените глави.

Некои птички одлетаа од советскиот кафеуз.

Пацифистите се распиштолија.

Сите сакаат да скокаат во подобра иднина.
Затоа има толку престапи.

Во почетокот беше таткото на нацијата,
а потоа дојдоа татковите синови.

После обновување и изградба се помина на разградување.

Татковината беше скромна. Од сè што и остана
ги зеде само животите.

Паднавме на ниски гранки. Сега сме блиску до корењата.

Сè ќе биде на свое место само другарите да си одат
од местата.

Не ги губите животите. Паметниот попушта нервно.

Нашата темница ќе трае светлосна година.

Силите на темнината пак ни ја исклучија струјата.

Само еднаш се љуби. Сето останато е блуд.

ДРАГАН ДРИНЧИЌ

(1963 – Никшиќ)

Моравме да почнеме војна. Од љубов не се живее.
Мафијашите се убиваат од работа.
Живеат за овој народ. Еднаш се живее.
Сите се тоа чесни политичари. Чест на исклучоците.
Ова е демократска држава. И точка.
Во нивната партија се игра сицилијанка.
Не вратија во среден век. Стари добри времиња.
Човек на човек му е волк. А мене – овца.
Нашата земја имаше метеорски растеж. Се распадна.
Живееме од денес до утре. Времето е пари.
Мојата е прва и последна. За среќа се потребни двајца.
Од сите патриоти само келнерите го служат народот.
Водачот е воен злосторник. Никој не е совршен.
На демократијата и даваме херојски отпор.
Политиката е курва. Чесен партиски збор.
Ако работата го создаде човекот,
Црногорците се измислен народ.
Правеа воени злосторства. Човечки е да се греша.
Блазе на бегалците. Не тапкаат во место.

ДУШАН ЃУРИШИЌ

(1932 – Димитровград)

Затвори ја вратата, ако сакаш да зборуваме отворено.

Јас, најверојатно, станувам прерано.

Никако да ја грабнам среќата.

Ако стандардот падна, што може да ни се крене?

Како почна, полошо не можеше да се заврши.

Лагата е вистинојадач.

Кога ќе кажам шах, мислам на мат.

Ништо не ми недостасува. Сè ми зедоа.

На крајот на краевите секој има право на нов почеток.

Да имаше добар грб немаше да го товарат како магаре.

Волкот го смени влакното,
ама овците и понатака си го чуваат руното.

Кога пионот го менува полот станува значајна фигура.

Вистински водопад настанува од сигурни извори.

Цените ценат кога паѓаат.

Не чуваа заедно кози. Едниот го работеше тоа пред,
а другиот по војната.

Кој е подготвен да јаде корења
го бива да ја ископа земјата.

Афоризам е искра на духот во темнината на стварноста.

Тие во нивната песна го имаат нашето море.
Не стој пред огледалото ако не му веруваш.
За сè е кадарен и остана кадар.
Разбудениот дел од народот мора да страда од несоница.
Малку не има, ама за неслога сме доста.
Имаме слобода да бирамо тие што сакаат.
Дури откако стана провиден,
откриено е кој стои позади него.
Афоризам? Шегата на страна – сериозно е !
Заеднички учествувавме во експериментот.
Наставникот по биологија ја секцираше жабата
а ние крекавме.
Сенката единствено му остана верна.
Грстот гревчиња никој не ги гледа,
додека е шаката стегната.
Животот е попаметен од смртта. Секогаш прв попушта.
Тој народ е толку стар што од него ќе настане
човеколикиот мајмун.
Мирен митинг е кога знамињата се виорат
а стаповите мируваат
Лесно ми е за него. Има сè што му недостасува.
Кога спие , зло не мисли. Секогаш е буден.
Морам да пеам, иако не ми се пее.
Диригентот ја има палката.
Најлошиот ученик е подобар пример од најдобриот.
Не е капата за секоја глава. На капата секоја чест!

И диктаторот го слуша народот – кога му скандира.

Состојбата е критична: го критикуваат и денот и ноќта.

Јас и таа извонредно се сложуваме.

И двајцата го сакаме Мене.

Беше расипан. Го зборуваше она што го мислам и јас.

ЈОВАН ЕРАКОВИЌ

(1953 – Никшиќ)

Некогаш се ораше, сееше и жнееше а денес само се меле.

Дрвото ги задржа плодовите а го отфрли човекот.

Да не сакавме секогаш да бидеме први
сега ќе бевме други луѓе.

Бамбардирањето беше селективно.
Само нас не бомбардираа .

Кој сешто дроби сешто и јаде.

Валканата уста треба да се затвори а не да се плакне.

Малку нешто може да завитка во црно
како убивање на времето.

Кој зло прави добро заработува.

Од валкана уста може да биде чиста само лагата.

Колку човек да оди пред останатите,
не може да им побегне на оние што го сопнуваат.

Кој се лечи со нанесување болка на другите, му нема лек.

Не е грев да го навредувате оној кого само вистината
го навредува.

Другар Тито ние ти се колнеме,
дека не знаеме каде одиме сега.

Подобро да се штеди долгиот јазик
отколку да се троши кратката памет.

Кој добро ќе се спика лесно оди нагоре.
Не се симнав од умот, за да не видам кој се качи.
Иако има си помалку кислород рѓи има се повеќе.
Кога малото куче лае на големи луѓе
може да гризе само за срце.
Смртната казна е укината. Ќе живее овој народ.
Кој е многу со чашата може да се најде на дното.
Кога ѓубрето испливува земјата потонува.

ДРАГАН КОПРИВИЦА

(1953 – Никшиќ)

Диктаторот падна, затоа што не го слушна
народното молчење.

Наполеон беше вистински џин од човече.

Оглас: Револуцијата бара жртви.

Се сакавме слепо. Сега се мразиме очигледно.

За да можеше да ја соблечи, мораше да ја облечи.

Смртта на Водачот претставуваше прилог
кон критиката на неговата биографија.

Водачот изврши самоубиство на својот народ.

Тој е пример на атеист,
кој во политиката поминува господски.

Извештај на шпионот од демонстрациите:
Шефе, толкава маса моите уши до сега немаат видено.

Афоризмот е брзопотезен роман
помеѓу писателот и читателот.

Можам да се пофалам дека сум полициска авангарда.
Ме следат.

Политичарите се качуваат на барања а паѓаат на потреби.

Толку ги влечеше конците
што сега позади него се влечат опашки.

Афоризмот е пукање во празно.

Афористичарот е убаво воспитан злобник.

Жената е претстава која во секоја реприза се дава премиерно.

Се сомневам – значи, имам помлада жена!

Затворот секогаш е отворен за затворање.

Така искусен политичар а дупли незнајко.
Тој не знае што нема.

Оптимизмот во нашите редови е ништо
спрема песимизмот помеѓу редовите.

Мрмореше низ заби па му се прогледуваше низ прсти.

Годо! Ништо, човеку, не брзај.

Почнавме да пукаме за да појасниме
што сакаше Водачот да каже.

Не се туркаше многу ама секогаш беше тука некаде
– на крајот на чело на колоната.

Противниците ги убиваше во поим
така што ги спушташе на негово ниво.

Виновна сум што постојам!
Безнадежно се правдаше грешката.

Водачот падна на испит.
Не знаеше што сака народот да кажи.

На закопот на мафијашот наместо почесна стрелба
се фрлаа бомби.

Власта на нашиот диктатор е светол пример
на темното владеење.

Нашите официјални комшиски односи
ги кренавме на ниво на соседи.

Тој оди пред своето време. Затоа и не дава да се види.

Полтроните од прв ред се од задните редови.

Ми е гајле за празната шведска маса
кога ми е полн францускиот кревет.

Оптимистите тврдат дека и за гилотината има излез.
Само, не треба да се губи главата.

Сигурно има нешто скапано во државата Данска
штом и кај нас толку се чувствува.

Форсиравме поминување преку поточето.

Ќе се убијам , па макар и живот да ме чини.

Одлучивме најсериозно да се занимаваме со хуморот.

Афоризмите исклучиво да се земаат на гладен мозок.

Се продава половен Тројански коњ. Погоден за огрев.

ВИШЊА КОСОВИЌ

(1958 – Лопаре)

На цивилизацијата и треба мал човек.
Полесно е да се спакува.

Фразите ви се мелодични.
Почнете на народот да му го лечите слухот.

Политичките полови се нуклеарно студени.

Знаењето е силно загадена зона.
Да ги ставиме на лицата маските на мудреците.

Каков господин.! За грст власт дава илјада глави.

Афоризам е осило на духот со осила кои будат.

Полтронството е трговија со чест онаму каде честа ја нема.

Ме испече бакнежот на вашата вистина.
Се враќам во преградката на своите илузии.

Срамот е како утро. Се облива со црвенило
додека ја најавува светлоста на душата.

Големината на птицата се мери со распонот на крилата,
а големината на човекот со широчината на срцето.

На човекот со големи желби
секогаш му се присторува дека чекорите му се мали.

Ним им капе а народот накиснат.

Кога ќе престанеш да ја следиш линијата
таа се престорува во јамка.

Кога демократијата спие сонот на диктатурата се остварува.

Во потрошувачката култура најмногу се троши човекот.

Многумина можат да ги губат деновите
а само одбраните децениите и вековите.

Праисторијата се откажа.

Историјата се уште чека подобри времиња.

Идеологијата ја замрзнува мислата,
додека не се расипе.

За да си го осигура задникот човекот ја жртвуваше
еволуцијата, а за главата цивилизацијата.

МИЛАН – ДУГО КРИВОКАПИЌ

(1947 – Заечар)

Денес е лесно да се биде чесен
ама тешко е да се живее од тоа.

Некогаш народот дигаше востание,
а сега секој дига што ќе стигне.

Ние сме случај за себе. Жалам случај!

Додека свивавме гнездо ги истегнавме јајцата.

Има мајмуни. Ќе има луѓе.

Ја сакам оваа земја.

Таа и мене и сите мои ги задолжи до гроб.

Подобро е да ме бие добар глас отколку добар полицаец.

Црногорците најмногу се крстат
кога во нешто не веруваат.

Се сеќавам на убавото минато. Како вчера да беше.

Богатите си купија работни места.

Сиромасите чекаат распродажба.

Народот е притеснет од новите докази на
поскапувањето. Се очекува да поднесе оставка.

Сето ова Господ ќе го позлати а народот ќе плати.

Нова народна парола: Гладните на никој не му веруваат.

Дојде чудно време. Не можеш да излезеш од кафеана
а некој да не ти згазне на рака.

ИЛИЈА ЛАКУШИЌ
(1947 – Подгорица)

Народот е толку богат што не знае што е негово.
Многу сме изедначени. Никој не е најлош.
Тој има идеално мислење. Не се разликува од ничие.
Ние сакаме подобро утре а тие ни го нудат денес.
Ги има сите книги од етика. Ги украде од библиотека.
Додека беше на неа таа немаше ништо на себе.
Не знам што ќе биде со мене но, има кој знае.
Слушам дека си многу задоволен. Пиши ми што е со тебе.
Победивме ама резултатот е неповолен.
Во дилема сум: дали да знам или да прашам.
Повеќе не верувам во гласини.
Сега тоа е од сигурни извори.
Не смеам да се губам. Да не ме најдат.
Некој е глуп, па валка трупци, некој е трупец,
па валка глупости.
Да живее работничката класа на чело со потта!
Човекот е општествено суштество и не може да биде свој.
Колецот се набива во земја а не земјата на колец.
Тие не зборуваа толку долго колку што ние ги слушавме.

И кучето лае на мојот збор,
знаејќи дека ми е коска во грлото.

Нема поголема вистина од онаа која се зголемува.

Засекогаш си отиде од нашите редови.
Но, неговиот лик секогаш ќе не прогонува.

Решението беше готово штом го отчукаа.

Оштро ги критикуваше сите непријатели
на општеството, меѓу кои завземаше истакнато место.

Времето ќе си го каже своето но никој нема да го слушне.

Целта не бира средства на информирање.

Јак е како бик. И ништо помалку паметен.

Партијата, барем, не може да се обвини
за смислено делување.

За време на животот беше мртов курвин син,
а после смртта - жива легенда.

Паметниот учи додека е жив.
Будалите знаат си уште од раѓање.

Ми фали даска да купам книга.

Зборува како да ќе живее сто години,
а краде како да ќе умре утре.

Поетот со слободен стих
спроведен е во врзана форма.

Ќе ги укинеме затворите и ќе го затвориме секого
што ќе се противи на тоа.

Некои работи јавно ги изнесе
а некои си уште се кај него.

Како научник откри многу системи за кои работеше.

Штом толку вреди оваа скулптура,
тогаш колку вредеше целиот трупец.

Како ќе имаш новини ако не ги купиш?

Ако се легализира проституцијата,
државата би се однесувала по закон.

Најадената свиња го превртува коритото ,
а гладната – знаеш.

Заврши основно училиште.
Споредните не го интересираа.

Ќе извлечев премија, ама паднав од првиот погодок.

Заклучокот беше добар
сè додека не дојдовме до него.

Имаше среќа со жените. Секогаш го оставаа.

Штом пукна тиквата – ја изгуби свеста.

Среќата ме следи. Ама, ни јас не попуштам.

Толкав орган , а нема своја администрација!?

ДЕЈАН МИЛИЧИЌ

(1961 – Плевља)

Бевме ветена земја. Речено – сторено!

Дојдете утре! Зафатени сме со себе.

Сè признаваме: немаме ништо.

Баталивме слепачка работа. Зедовме снајпери.

И Господ ја створи жената.

Така на човекот му ја бркаше мајката.

Да знаеја нашите претци какви ќе им бидат потомците
ќе користеа презерватив.

Не може сите една мајка да ги роди.

Инаку би се колеле почесто.

На потомците за ова не смееме да им раскажуваме.

Ќе им пееме јуначки песни.

Лудилото расне, што е оквалификувано
како нормален процес.

Планот е пеколен. Ќе живееме во рај.

Чистките се доказ дека имаме еколошка традиција.

Не е сè така црно. Развиоривме бело знаме.

Најлошото помина.

Ама ние сме земја која држи до традицијата.

Реформите се толку успешни што народот бара нови.

Го пореметивме метаболизмот.
Не јадеме толку колку што сереме.

Граѓанската војна започна едноставно.
Граѓаните се развија во стрелци.

Немаме криза на идентитетот.
Знаеме дека сме никој и ништо.

Изборите се завршени.
Сега народот треба да се научи на памет.

Во минус сме. Значи, своите на свое.

Децата ни имаат лош апетит, па се решивме за трето.

Цените на мало скокнаа на големо.

МИЈО МИРАНОВИЌ – ГРОФ
(1943 – Цетиње)

На своите грешки се учи, на туѓите се прави кариера.

Вака расцепкани добри сме само за потпалување.

Масовните гробници се собрани дела на водачите.

Сликата на секоја држава е убава
ако се слика со државниот апарат.

Адам се ожени од љубов. Ја зема Ева гола и боса.

Во оваа земја замре сè. Само уште телефонот е мобилен.

И поделеноста е дел од нашиот фолклор.

Повеќе ги сакам црните отколку русокосите жени.
Помалку се валкаат.

Нејзиниот животен став е – лежечки.

Тој има огнена жена, а таа противпожарно друштво.

Народот повеќе не молчи. Сега занеме.

Што се корените подлабоки тикварите се постабилни.

Во развојот на сточарството не се тргна
подалеку од блеењето.

Гласот на народот се слуша кога си е кажано.

Добиената битка му припаѓа на генералот,
а изгубената на неговата дивизија.

Најопасно оружје се луѓето од мал калибар.

Состанокот беше помирувачки.

Ни учесниците не знаеја за што се работи.

Само да не се пука, па кај пукне нека пукне.

Избирајте – трпете!

Сребрена свадба може да се доживее
само со златна жена.

Состојбата во благајната е чиста.

Сите пари се исправи.

Девојката има само една желба – да се омажи.

А кога ќе се омажи – сака сè.

Војникот се брани до последен,

а жената до првиот куршум.

Домашната помошничка ми скрати дел од детството.

Везден седеше во skutот на дедо ми.

Се омажи. Сега е на коњ.

Идеалниот маж не пие, не игра карти, не се кара

и не постои.

Денес на боиштата е мирно. Никој не се јавува.

На тенок лед не паѓаат тешките туку навлечените.

На состаноците климата е добра:

сите климаат со главата.

Го дерат, за да излезе од кожа.

Ако жената дреме покрај вас, не значи

дека ќе се сложи да спие со вас.

Него за земјата најмногу го влече земјината тежа.

Кој умее убаво да сонува, нема потреба да се буди.

Кога сите би се женеле со умни девојки,
што би правеле убавиците?!

Адам и Ева се протерани од рајот кога Ева
својот костум го обеси на Адамовата закачалка.

Во неговиот брак се знае редот: тој пегла сè,
а жена му го пегла него.

Љубовната кавга е војна во која и солзите се
– воено оружје.

Кој умее убаво да сонува, нема потреба да се буди.

Со нови споменици им го разубавуваме животот на
умрените.

ВЛАДИМИР МИЌКОВИЌ

(1967 – Подгорица)

Се роди расипник. Ќе прооди и недвижнината.

Да се умре храбро – тоа треба да се доживее.

Законот на посилниот никој не го изгласа
ама појсилните го усвоија.

Сето нивно се покажа како грдо ама ,
далеку им е убавата куќа.

Нашата темница малку се поправи. Помалку јаде.

Во Црна Гора сите беа јунаци.

Ако не верувате прашајте ги нивните потомците.

Уште многу ќе проголтаме додека своето не го повратиме.

И утрото има темно минато.

Војната: во зрното е зрното надеж.

Немаат право да ми се лутат што не ги повикав на
свечено отворање. Во прашање беше само една конзерва.

Афористичар е човек кој укажува на вишок недостатоци.

Не можам да ви кажам колку сум среќен.

Се плашам дека не ќе го одржам зборот.

Црногорците ги слушаа воените барабани
и докажаа дека имаат слух.

Видов секс бомба. Да даде господ да ми пукне во куќа.

Навикнати се многу да зборувам. Ако замолчам, ќе екне.
Какви ни се пилот проектите
не е ниту чудо што се плашине од летање.
Добро е да не се зборува со јазикот на омразата
ама не е добро да не го разберете.
Дебело се намачив за да бидат до тенчина запознат.
Додека ја носев во срцето таа одеше со друг.
Антивоена парола: што ќе ти е бомба, фрли ја.
Не го убивам времето. Се плашам од освета.
Многу сме самокритични.
После секоја кражба се критикуваме себеси,
мислејќи дека можевме повеќе да украдеме.
Да бевме добро потковани тие ќе се симнеа.
Сè што ни се зема како грев ни се враќа трократно.
Глупоста не оди. Мора да ја тркаламе.
Едно е сигурно: не ни е сигурно.
Се сомневам во разни пресуди. Затоа имам свој суд.
И тој има добри страни. На наша страна е.
После јадењето на јарешкото келнерот не ми врати
кусур. Вели: не може и јаре и пари.
Мислевме дека е алфа и омега, а тој се покажа како икс.
Сè што им зедевме на сила ни се врати.
Во нашат земја посеано е семето на раздор.
Родот ги надмина очекувањата.
Нашиот шести прст не се гледа. Во малиот прст ни е.

На бел леб сме. Тоа е црно на бело.

Не признаваме дека има посилни од нас.
Тоа е посилно од нас.

За инструментите на правната држава
не покажуваме доволно слух.

Во разговорите покажавме дека мирот
нема алтернатива. Одговоривме како од топ.

Со еден куршум отепавме два зајака: ги закопавме
воените секири и пронајдовме масовна гробница.

Вкусовите се различни:
кога тие се лути, нам ни е слатко.

Со своите деца не успеав да најдам компромис.
Од нив барав да имаат домашно воспитување,
а тие од мене – да им направам дом.

За нив може да се зборува само убаво.
Единствено така ќе ви биде загарантирана
слободата на говорот.

РАКО НИКЧЕВИЌ

(1938 – Никшиќ)

До слободата водени, по слободата на Водачот.
Не сакаат да ги гледаме. Се плашат да не прогледаме.
Пролетери од сите земји, не чини!
Одозгора подобро се гледа ами и превидува.
Револуцијата тече се додека револуционерите не стекнат.
Бараат да веруваш а работат да не веруваш.
Ги затворам очите – матно, ги отворам – бесплатно.
Друго сум јас! - им рече историјата на книгите за себе.
Не дава приказната да напишам песна.
Двајца се тепаат, останатите се наоружуваат.
Не дава ослободителот слободата да пее
како што тој пееше за неа.
Чесноста датира одамна, но и останатото е од тогаш.
Едни живеат од својата работа а другите од вкупното.
Вака блиски, ќе бидеме си подалечни!
Убијците се делат на ниски и на историски!
Се напредува технички, верски и сверски!
Не ве мразат кога сте грешни, туку кога сте успешни!

РАТКО М. ПАВИЌЕВИЌ

(1946 – Подгорица)

Ако имате малку ќе имате континуитет.

Зошто работите чесно кога можете убаво да живеете?

На Господ божјото, на царот царевото – и нашето.

Перспективите ни се сјајни и секогаш ќе бидат.

Имаме добра географска положба и од неа
убаво гледаме како другите убаво живеат.

Тоа што власта ме смета за овца помалку би ми
пречело кога би имал што да јадам.

Ако немате други проблеми доволни се и првите.

Во ред е поединците да се богатат. Немаме за сите.

Уште малку и ќе биде премногу.

Ова е рај за пеколни луѓе.

Нашата цел би ја промашиле само оние кои добро гледаат.

Без никаква нужда направивме голема.

Не лажете, не крадете... па како живеете?

Секоја четврта година ги избираме оние
кои ќе живеат подобро.

За да сфатам колку сум глупав морам да бидам паметен.

Дајте химна! Време е да се стане.

Јас не би сакал да живеам подобро. Јас би сакал да живеам.

ВЕЉКО РАЈКОВИЌ

(1954 – Цетиње)

На нашата страна немаше жртви. Сите загинати беа
длабоко навлезени во непријателската територија.

Вистинските виновници се знаат. Дури и пријатели се.

Народот гледа си. Нашата темница е ретка појава.

Законот е на страната на послабите. Посилните го отфрлија.

Мајмуните ја сечеа гранката на која седеа.

Така работата го создаде човекот.

На корупцијата не можеме да и застанеме на крај.

Кај нас од неа си почнува.

Власта треба сите да ја сакаме.

Не задолжи повеќе отколку некој свој.

Кај нас граѓаните се рамноправни. Ги мачат исти луѓе.

Сизиф кај нас би бил црна овца.

Единствено тој би туркал нагоре.

Не даваат мува да падне на нас. Поголеми гомна се.

Коњот е благородно животно.

Затоа кучето е најдобар човеков пријател.

И народот може да заштеди. Никој не го шиша.

Сите сме како еден. Нули сме!

Ниедна работа не може да му избега.

Врзан е со владеачката партија.

Поплавите би биле спас за нас. До грло сме во гомна.

Слободата на зборување е неоставарлива.

Полна ни е устата со демократија.

Мора да се убиваме меѓусебно.

Нашето главно оружје е куса памет.

Не сме црни овци. Не шишаат до гола кожа.

Никому не му паѓаме на колена.

Тој став го завземавме одамна.

Мртвите се најсигурни сведоци.

Живи да бидеме, па ќе видиме!?

И како гомна сме никакви. Ни до грло не сме им.

Книгата е најдобар човеков пријател.

Не може да го прочита.

Имаме доказ дека вистината е на наша

страна. Постојано ја превртуваме.

Кај нас нема средна класа. Или сме голи или сме босови.

Ја најдов со друг во креветот. Првиот, веќе, се облекуваше.

Работата го создаде човекот, партиската работа –
бизнесмените.

Никој не може да не направи будали.

Господ е творец на сè.

Демократијата далеку отиде. Не се ни гледа.

Во сударот на руралното и урбаното страдаме плурално.

Мува нема згазнато. Се собираат на него.

Немам досие. Ме следеа неписмени.

Полицијата е деполитизирана. Тепа кого ќе стигне.

Не сме изгубени. Не снајде чудо.
Беше човек со полна уста. Додека приредуваше ручеци.
Партизаните и четниците беа на иста страна.
Северно од Екваторот.
Во историјата секогаш сме се бранеле. Муви како муви.
Ќе ги следиме до крај. Затворот е за луѓе.
Не можеме да се извлечеме.
Влегуваме во си помали кризи.
Празно ни е околу срцето. Главата ни е во торба.
И нашиот народ ќе го огрее Сонце.
Сè помалку е облачно.
Закажан е митингот на чесните.
Се очекува доаѓање на двајцата.
Ја превртуваат вистината. Да ја согледаат од сите страни.
Го издвоивме мислењето. Нема врска со мозокот.
Ќе дадеме си од себе. Во голема нужда сме.
Црногорците се феномени.
Малолетни се од осумнаесеттата.
Ќе ни светне и нас. Свеќите ги следат храбрите.
Дуваат некои чудни ветрови. Човек не знае кога да моча.
Полтроните не се гомна. Не излегуваат од газот.
Ги исправуваат неправдите. Да ги направат нормални.
Демократијата е во замав. Среќа што не сме и блиску.
Правдата ќе победи. Недостижна е.
Гладни има си помалку. Господ душата да им ја прости!

Ниски удари ни задаваат од хуманитарни причини.
Горе веќе сме удрени.
На првите им се чисти рацете.
Другите ги вадат валканите алишта.
Ќе се извлечеме. Влекачите се повеќе.
Ќе го надмудрине секого. Не мислиме со својата глава.
Ни посакуваат си најдобро. Што посакуваме и ние.
Се затворивме во себе. Ќе излеземе лајна.
И ние коњ за трка имаме.
Собравме доволно потписи.
Ќе докажеме дека сме браќа. Пак ќе се сложуваме.
Народот не е стока. Стоката не гласа.
Кај нас многу работи се ставени на глава.
Преовладуваат разни врсти на капи.
Црно ни се пишува. Поради подобро информирање.
Не живееме како кучиња. Лаеме на познати.

ЗОРАН РАОНИЌ

(1956 – Ѓурѓевиќа Тара)

Тргнавме во темелна обнова на државата.
Затоа ги срушивме темелите.

Некои само во калта ги оставаат своите траги.

Нам и непријателите ни се мили.
Можеби затоа што ги наоѓаме во своите редови.

Ја дигна главата на кол.

Живееше долго... Само тоа никој не го забележа.

Тоа е голема глава. Како воловска.

Беше црна овца. Сè додека околу него беше стадото.

За да бидат сите задоволни, знамето мора да биде
премачкано со сите бои.

Дали е самоубиството бесплатна услуга на вашиот убиец?

Власта живее од народната мака.
Нашата власт живее навистина добро.

Живееме добро само еден месец во годината
- во оној кога го добивме кредитот.

Животните не ги сакаат оние од кои тие имаат комплекс.

Имаме заедничка химна - ама тука секој си го свира своето!

Имаше свој стил. А кога умре, му облекоа одело.

Конечно, потешко е да се биде жирант - отколку должник.

Митингашот е човек кој ја фали власта уште додека оваа не е стапната на власт.

Политичарот е единствен вид на земјата кој верува дека ќе опстои ако нема наследник.

Власта е делива. Пленот веќе не.

Тешко ми е - ама не толку за вие да бидете среќни.

РАДОМИР РАЦКОВИЌ

(1943 – Подгорица)

Правдата ќе победи. Недостижна е.
Штедиме на секој чекор. Затоа споро напредуваме.
Ние ништо не оставаме за утре. Сè изедуваме денес.
Станав свој човек. Сите се одрекуваат од мене.
Не ја отворајте устата пред микрофонот,
ако не сакате да загризите.
Од мојата фамилија само дедо ми остана на село.
Ни он не ќе останеше – да не умре.
На штрајкот со глад му претходеа долготрајни подготовки.
Кога кралицата го изневерува кралот со дворскиот
шут, тогаш кралот станува национален глупак.
Законот стапи на сила ама ние сме подобри техничари.
Ни во пеколот не е лошо. Никој не се вратил.
Ги срушивме црквите и џамиите
за да можеме директно да се обраќаме на Господ.
Се растерети од совеста. Сега оди побргу.
Пролетерите би се обединиле,
ама бившите пролетери се против.
Стоеше позади своите зборови.
Срам им беше да ги гледа во очи.
Запознај ја татковината повеќе да ја жалиш.

Заради претходно превземените обврски
некои криминалци се недостапни за полицијата.

Само кога прави будала од себеси
постигнува врвни резултати.

Кога сфативме дека не сме во војна беше доцна.

Едвам го чекам пописот на населението.
На платниот список се водам како исчезнат.

Не сме во криза. Кризата е во нас.

Судењето беше фер.
Никој не навиваше за вистината.

Помеѓу генијалец и лудак само еден чекор е.
Постои двострана спремност разликите да се надминат.

Кога правите деца прекрстете се.
Малку божја помош не е на одмет.

Изборите ќе бидат чесни.
Гласовите се плаќаат однапред.

Од животот по бесмислена е само смртта.

Стандардот падна. Моралот само му прави друштво.

Солзавецот се употребува на демонстрации,
а се размислува за негова употреба и на закопите.

Мајмуноот ќе се откажеше од човекот
ако човекот во било што го изневереше.

Староста се бори за секој човек.
Младоста лесно се предава.

Најпромашена инвестиција:
развивање на мевот на сметка на главата.

Повеќе имаме неми од венчавање отколку од раѓање.

Полесно е да се оди брзо отколку исправено.
Водат грижа за човекот – во непознат правец.
Човекот е како дрво. Кога паѓа, сите бегаат.
Маркс го задолжи социјализмот.
Потоа социјализмот и сам се задолжуваше.
Затворот е подобар од бракот.
Временски е ограничена.
Секоја чест на санкциите!
Беа со нас кога ни беше најтешко.
Лесно е да се одбираат најдобрите кога не даваат отпор.
Едни штрајкуваат со глад од убедување, други од навика.
Лесно им беше на старите Грци – немаа млади.
Давајќи сè од себе паметните ништо не губат.

ДЕЈАН ТОФЧЕВИЌ

(1971 – Баина Башта)

Дека мислиме со своја глава се гледа по резултатите.
Се збогати преку ноќ, од онаа кога го смени мислењето.
Какви крадци се! Ме оставија без текст.
Тоа беше голема победа, не можевме да ја однесеме.
Работниците излегоа на улица. Не можат дома да питачат.
Додека бев млад голтав книги, сега немам што да јадам.
Одржа огнен говор, пожарот се пренесе на многу села.
Данте, Данте, кој би рекол дека од тебе ќе биде
Нострадамус!
Не е тој од завчера. Од денес до утре е.
Нема непријателот повеќе да оди по нашата света земја
затоа што сега е негова.
Ова што го добивме од државата нема цена.
Во светските војни бевме на страната на победникот,
во граѓанската немавме толку силна инспирација.
Демократијата има длабоки корени во нашиот народ
само што плодовите никако не се појавуваат.
Кога се луѓето плитки
политиката во нив пушта длабоки корени.
Ја зедевме судбината во свои раце. Питаचиме.

Нашата земја има интересна положба.

На сите им одговара.

Го погоди вкусот на жирито. Ги одведе на вечера.

На иста бранова должина сме. Си пречиме еден на друг.

Живеам пред своето време! Купувам на кредит.

Вкусовите ни се различни ама гладта ни е иста.

Нашите успеси тешко се пребројуваат,
скоро невозможно.

Би дал живот за татковината, само да го имам.

Нашата власт е пред времето. Живи не закопува.

Наредбата стигна од највисоко место,
затоа и така не погоди.

Ги собра сите ловори, сега дрвото се исуши.

И Колумбо беше на нашиот реформаторски
курс, стигна во Америка барајќи ја Индија.

Дојде време на помирување на партизаните и
четниците. Да беа живи денес како би се радувале!

Го сочува чист образот, носеше чорап на главата.

Пантомимичарот беше одличен глумец,
сите не остави без текст.

Никој не го препозна убиецот,
беше на висока положба.

Се брани со молчење. Врзан е.

Ја прифативме подадената рака за помирување,
воен трофеј вреден за внимание.

Гласајте за оваа власт, таа ќе ја спаси нашата сатира!

Ги закачи ракавиците на клин.
Му пречеа додека тепаше.

Се разбира дека имам краток фитил кога ми догоре
до ноктите.

Афоризмот ја отсликува состојбата во општеството.
И тој стаса во криза.

Политичарите носат темни одела
бидејќи се занимаваат со валкана работа.

Коалицијата беше толку широка
што членовите не можеа да се видат еден со друг.

Открив кај се излива канализацијата.
Во политичките води.

Кога Водачот го зема воланот в рака
јас завршив на браникот на татковината.

Денес на судиите ќе им судат криминалци
бидејќи пред законот сите сме еднакви.

Стана големина. Каде и да го стават – пречи.

Кражбите се доказ дека некои работи
не можат да се купат.

ВЛАЈКО КУЛАФИЌ

(1957 – Андријевица)

Житото е одвоено од каколот и фрлено во мелницата.

Бидете ситничари, имајте ме во предвид.

На тркалото на историјата очигледно
му подметнаа детишта.

За вас нема лек. Ќе живеете многу долго.

Толку напредувавме што немаме каде понатаму.

Ги наштимавме сите инструменти.

Уште барабанот да се огласи.

За да бидете со некој во коалиција
морате со себе да бидете во колизија.

Болеста беше безопасна ама лекот беше смртоносен.

Политичките паѓања најавуваат поплава од мемоари.

Ми открија споменик. Останатото го прикрија.

Не плашете се, слободно зборувајте ја вистината.

Повеќе на никој не му веруваме.

Месечината е многу долга – рече полумесечината.

Кој не може да се победи себеси,
нека ни се обрати за совет.

Да ја нема земјината тежа, не би биле ниту бесилките.

Закопан е како што живееше. На државна сметка.

Благодарение на вас,
во песимизмот сум си пооптимистичен.

Што е политичарот поглупав,
толку му е гледањето поостро.

Да не се влеваат нашите реки во него,
Црното море поинаку ќе се викаше.

ВЛАДАН ЧИЗМОВИЌ – ЧИКИ

(1968 – Никшиќ)

Љубовта е слепа. Треба да се води.
Јас и мојата умрена баба сме два света.
Парите испарија!
Другарке, судејќи по вашите атрибути
во вашиот перфект беа многу субјекти.
Има ли кај нас ефтино овошје? Има шипинки!
И ги тресам на жената теписите – и не кревам прав.
Убавината е релативна – рече Ајнштајн
и се ожени со наша убавина.
Сексот ми оди од рака!
Нека ме сака. Истрагата е во тек.
Мојата малечка е криминална. Секогаш нешто дигнува.
Во болница е, ама не се грижете...нема долго!
Ќе се женам. Никој не е совршен.
Имам талент за жени ама голем неработник сум.
Мртва топка ќе живее додека е кошарката.
Репрезентацијата на Етиопија не излезе на теренот
поради ветерот.
Кога ќе ги превршат сите мери, свињите се колат.

Мене ме донесе штрк. Затоа сум ушле.

Зборувајќи со јазикот на фактите,
го забравивме мајчиниот јазик.

Реките се лути на нас, дознавме од некои извори.

На психијатрија во најлудата ноќ беше вообичаено.

Еден плус еден се два. Еден плус една најмалку три.

НИКОЛА ШАРАНОВИЌ

(1933 – Бар)

Подобро гол како пиштол отколку
облечен како мртовец.

Одлуката падна! Од утре- денес ќе биде вчера.

Цел живот компонираше, за на крајот,
да си го отсвири своето.

Работеше еднократно а крадеше нон-стоп.

Тешко е да се определите помеѓу блескав ум и
атрактивна глупост.

Кога им доби идејата на тежина им пропадна.

Од кога му ја затворија устата подобро слуша.

Никогаш во својата богата историја
не бевме вака сиромашни.

Прерано е за разочарување. Најлошото допрва доаѓа.

Беше сила од човек. Фаќаше на сила.

Нуждата законот го менува, а неа – чисти гаќи.

Да ги избереме најдобрите,
за да може и другите да се истакнат.

Со години ги јаваше, а тие мислеа дека го носат.

Ако сме во нешто први, заслужни се другите.

Нашата земја и понатаму се граничи
со нашите републики.

АФОРИСТИЧАРИ
ОД РЕПУБЛИКА СРПСКА

МИЛАДИН БЕРИЌ

(1962 – Бања Лука)

Стапот има два краја. Ги почувствував и двата.

Би гласал за нашава демократија,
ама немам право на глас.

Да не беа границите, не ќе знаевме до каде е рингот.

Држават ни е си помала, а крадењето си поголемо.

Јас пропеав во затвор уште додека Цеца не беше родена.

Кај нас исклучително се цени мозокот. Похованиот.

Многумина мислат , штом излезат од селото,
дека се во градот.

Тука на крадците единствена мака им задаваат
лежечките полицајци.

Тие направија клонирано бебе.

Ние не можеме веќе да направиме ниту неклонирано.

Татковино, тука сум! Во Америка.

Војната во Босна отсекогаш беше малку верска,
малку зверска.

Дури откако Водачот заталка,
го најдовме вистинскиот пат.

Цела ноќ броев овци. Голема држава сме.

Без оглед на големината на диктаторот,
неговата сенка на крајот ја прекрива целата држава.

За сатиричарот најдобро време е во невреме.

Се гледа дека нашите пензионери се стари комунисти.
Ја напаѓаат Владата во седум офанзиви.

Главна состојка на босанскиот лонец не е месото,
туку коските.

Да ни покажат дека сме суверени, ни поставија Суверен.

Да не беше војната, кој знае дали ќе се реновираа
верските објекти.

Децата се нашето најголемо богатство,
особено ако питачат.

За разлика од нашите политичари,
Тарзан имаше само еден мајмун.

Имаш право на глас си додека не рикнеш.

Едвам чекам кога ќе одам на работа
човечки да се одморам.

Кога видов што работи оној на кого му го дадов гласот,
онемев.

Ние сме крупен залак, не може да не сварат.

Ние во Партнерството за мир ќе влеземе како слуги.

На изложбата на мртва природа
дојде во мртвечки сандак.

Нашата полиција ако не го млати народот,
млати празна слама.

Некогаш за триесет години стаж во претпријатието
се добиваше часовник, сега отказ.

Нормално е Црногорците да добијат химна:
ги има сосем доволно за да можат да ја пеат.

Им ги покажаа забите. Сега ги чуваат за спомен.

Откриен е нов тип на сијамски близнаци.

Тој и фотелјата.

Паметни будали.

Тоа се нашите стручњаци кои не отидоа во странство.

Мртовецот беше толку голем човек,
што на закопот мораше двапати да се јаде.

Зборот банана е од африканско потекло,
а зборот мајмун од домашно.

Само кај нас се случува оној кој трча во спротивниот
правец прв да стигне на целта.

Таму каде има многу дупки во законот,
законот е во дупка.

Во Босна беговата чорба се прави од гулабот на мирот.

Во државава главниот збор го водат Зелените,
а не сме еколошка држава.

Да ги чуваме сликите од изборните плакати,
ќе ни требаат подоцна за потерници.

Афоризмот е игра со глава во држава која е во офсајд.

За да го привлечат вниманието на тоа дека се гладни,
организираа штрајк со глад.

Диогене, и ние живееме во буре. Со барут.

За нас е позитивно решено и кога е нерешено.

Ја сум виновен што полицаецот ме удри со пендрак по
грбот. Ја сокрив главата.

Уште не не ни купија, а веќе сме потрошени.

Поетите се како компири, најголемите се под земја.

Плачевме кога умре Тито.
Сега плачеме зошто тогаш плачевме.

Им покажавме заби на Америка.
И останавме без мостови.

Политиката си повеќе личи на секс.

Кога-тогаш оној доле ќе посака да биде малку горе.

Продукт на работата на нашите органи е лајното.

ЕРНЕСТ БУЧИНСКИ

(1984 – Бања Лука)

Беше бистар, ловеше во матно.

Денешните времиња толку се испорасипаа
што не можеш да му веруваш ниту на гулабот на мирот.
Не знаеш дали носат маслинова гранка или птичји грип.

Зошто муцахедините дојдоа на нашите простори?
Им здодеа копање нафта, па дојдоа да ни ги копаат очите.

Кога на Србинот ќе му дојде умот?
Кога ќе ја изгуби главата.

Ние не би убивале да немавме што да убиваме.
Жртвите ни доаѓаа како порачани.

Нашите попови не се за ништо виновни. Кога ги осветуваа
пушките, мислеа дека со нив ќе ја копаме пченката.

Не ни пречи што тропа глупости додека зборува,
туку кога тропа го тропнува народот по џеб.

Не е чудо што Исток и Запад не не разбираат.
Допирна точка им е на Балкан.

Од каде рибата најмногу смрди? Од Косово.

Најпрвин имаше добро пиле, потоа одеше со супер
риба, и на крајот остана со обична крава.

Предлагам по работата парламентарците да се сместат
во новиот трговски центар, затоа што се однесуваат
како да се на пазарче.

Молчењето е злато ако ти смрди устата.

Претседателот беше многу транспарентен. Ни откри со кои весници се служи кога си го брише задникот.

Реформата на полицијата е при крај,
крадците почнаа да ги фаќаат полицајците.

Чекајќи ја жената на својот живот, дочека импотенција.

За него пишувањето е физиолошка потреба –
многу сече додека пишува.

Не се молиме на Господ затоа што веруваме во него,
туку затоа што сме навикнати да се молиме.

Го фативме во лага дури кога почна да ја зборува вистината.

Љубовта сепак има своја цена – ме чинеше живот.

Човекот ја губи невиноста дури кога ќе почне
да се занимава со политика.

Кога цивилите се најдоа пред цевките на нашите
пушки, наредбата за пукање дојде од нивна страна.

Рекоа да ги закопаме секирите. И ние ги послушавме.
Секирите ги закопавме а ножовите ги сокривме во сеното.

Наместо да го бериме несобраното грозје,
ние го обравме бошанот.

Жените се разликуваат од кравите по тоа што,
кога ќе ги фатиш жените за цицка не мукаат.

Не се предадовме - дури и кога бегавме.

Вие можеби сте овчари, но ние не сме овци.

Не влегуваме ниту во Балкан, а сакаме во Европа.

Кога видов кој се влезе во салата за прием,
ми се згади од шампанското.

ЖИВКО ВУЈИЌ
(1947 – Бања Лука)

Бања Лука некогаш беше чист град,
а сега е полна со политичари.

Баш се широкогради оние од Европа.
Откако не истераа од родните огништа
ни нудат влез во Европа.

Власта е како виножито: премачкана е со сите бои,
а кога ќе и се приближите, ќе ја снема.

Зборуваат за причините за сиромаштијата.
А себе не се спомнуваат.

Живеат во облаци. Мислат дека се свезди.

Кога ќе ја видам сликата на Ганди,
мислам дека тоа е еден од нашите пензионери.

Кога народот ќе се отрезни од јануарскиот мамурлук,
дури тогаш ќе го фати мака.

На младите иднина, на старите сигурност,
а на тие во средина Биро за вработување.

Мој омилен спорт е ватерполото.
Не можеш да направиш грешка во чекори.

На младите теретот останува.

Не можете квалитетно да лажете
ако немате вистинска информација.

Премногу е гласно ова молчење на народот!

Почитуван Водачу, и јас како и вие,
не можам да верувам во вашите ветувања!

Само на нашите простори власта е како виното.
Старата секогаш е подобра од новата.

Сите наши политичари се одлични интерпретатори-
на нечија Висока политика.

Во државата е како во пчеларник.
Пчелите работат, а трутовите трошат.

Учењето на грешки е најголем достигнување
на нашето образование.

Им се чудам на Американците. Не ни поставија
никаков услов за премин од онаа во оваа година.

Што се ветувањата попразни,
толку оние на власта се подебели.

Власта е како крт. Владее со подземјето.

Водачот е како чадор.
Многумина најмногу го сакаат кога е затворен.

Гарантирам дека и оваа Влада е минлива.

Градската младина и ноќните лилјаци имаат сличност.
Ноќе талкат, а дење никаде ги нема.

Дали нашите Водачи се грешка на природата
или на народот?

Изборите да се правилно решение,
би биле достапни и за оние под 18 години.

Се восхитувам на оној кој го измисли сексот.
На такви глупости никогаш не би се сетил.

Дојдовме на работ на провалијата. Можеме и понатаму!

Србите и од едно зло го избираат најголемото!

Заслужив Орден на контејнер од прв ред
поради вештината на преживување.

Иако власта има забележителен однос кон народот,
наталитетот опаѓа.

Од проверени извори - тече лага!

Дали ова време е невреме, или се луѓето нелуѓе?!

Народот е доследен: редовно ги избира погрешните.

Нема да останеме непознати.

Нашите грешки се историски.

Ако не сте гласале, ништо не сте изгубиле.

Ќе има уште циркус.

Изборите се тајни.

Подоцна ќе видите за кого сте гласале.

СЛОБОДАН ЈАНКОВИЌ

(1935 – Врбљани)

Разлика помеѓу диригент и политичар:
диригентот уште на почетокот ни го врти грбот,
а политичарот дури кога ќе се наполни со пари.

Бевме осудени на победа, ама наредбата
на Врховната команда не спаси во последен час.

Што е кај смртта толку убаво така да сите луѓе,
порано или подоцна, се определуваат за неа ?

Каков е тој живот кога зависи од две работи:
дали таткото можел или мајката сакала?!

На пензионерите кои сакаат доброволно да се јават за
на оној свет, Владата ќе им даде писмена гаранција
да не чекаат долго.

Како да сме онаа женска работа.
Внатрешниот непријател не ни излегол,
а надворешниот би сакал да влезе.

Што почесто ја отворате устата, си поголема
е можноста гаволот да ве повлече за јазикот.

Би сакал да видам боксер кој во рингот има дојдено
преку врски.

Кога сè ќе собирам, можеби е подобро
да одам во пензија, отколку да умрам порано.

Пушачи, не ни ја загадувајте околината.
Вам и онака нема да ви треба.

Ни треба крал и дворска свита.
За дворските шутови може да се користи
и технолошкиот вишок од актуелната власт.

Зафатените ставови не ни дозволуваат
поцврсто да ги збиеме редовите.

Позади добриот пушач сепак останува нешто.
Луле и запалка.

Тој стои позади своите зборови – прикриен.

Кога слушнав колку пуши, веднаш отидов кај него
за да ми ги поздрави покојната баба и дедо.

Се скарав со мајката на сопругата
па сега редовно и купувам цигари-да се труе.

После војната секогаш доаѓа мир. За загинатите.

Ние сме народ кој го знае редот.
Најпрвин ќе оддадеме почит, па потоа признание.

Само ракот на градите добро се снаоѓа
во чадот од цигари.

Тој е позната личност.
Неговите лапсуси влегоа во Гинисовата книга.

Тој зборува така големи зборови
што делата не се гледаат.

Тој своето го испуши. Закопот може да започне.

ДАНИЛО КАРАПЕТРОВИЌ

(1947 – Градишка)

На село нема кој да работи,
во град нема што да се работи.

Ако го сметаат Хаг, ние одамна сме во Европа.

Народот не сака да се врати на огништата, сака станови.

На говорницата излезе издолжен,
а веднаш изјави дека ќе биде краток.

Новинарите се поголеми истражувачи од судиите,
први дознаваат сè.

Кој знае да чита помеѓу редови, тој е писмен.

Во Босна секој зборува на три јазици.
Не му треба преведувач.

Луѓето не се разликуваат од кучињата,
ржат едни на други.

Многу политичари се вртат онаму каде дува ветерот,
но секој има засолниште.

На кого му е судено да биде сексан,
сами му паѓаат гаќите.

Жените се во првите борбени редови.
Секогаш се пробиваат.

ГОРАН КЉАЈИЌ

(1955 – Чаплина)

Афоризмот е доказ дека во една реченица
може да живее формулата на светот.

Подобро да се биде дебел, отколку да се умира од глад.

Големите бродови се насукуваат во плиткото.

Докторите ни ја разболеа политиката.

И црвите се мали, па го изедуваат лавот.

Глупавите со агресивност го надополнуваат паметот.

Кога животот ќе стегне, пукаат стегнатите.

Колку возвишени зборови за кукавичкиот чин
на предавање!

Ние први ја легализиравме мафијата-на избори.

Мора да бидеш ѓон за да издржиш да газат по тебе.

На брачниот пат кобилата го јава коњот.

Нашите јунаци се си поголеми штом опасноста е помала.

Нашите претци беа така величенствени
што и денес мораме да се бориме за слобода!

За балканските политичари најмногу зборува тоа што
се одржуваат со марионетските конци.

Тука дипломите се на цена. Затоа сите ги купуваат.

Политичари – крадци кои ги кројат законите.

Политичките курви се дупат за фотелји.

Сегашната Русија е пример за голем, јак и – глуп!

Убијците на Југославија сакаат
ние да плачеме за нивните жртви.

Уставот е врховен законодавен акт,
кој окупаторот- може да го менува кога сака.

Борбата против пушењето се врши
за да се прошири просторот за употреба на дрогата!

Ни гуркаат прсти в очи,
а ние мораме да кажуваме дека тоа се солзи радосници!

Денеска е остварен таков лингвистички напредок
што и возрасните луѓе учат да зборуваат.

Докторите се замислуваат дека се ветеринари,
па спрема луѓето се однесуваат како кон стока!

Жените се цвеќиња кои се хранат со мажи!

Златните риби се фаќаат на длабоки џепови!

Лаат по Тито, оние кои му јадеа од раце!

На чело на говедата секогаш оди вол!

Не ја кочете приватизацијата!
Овозможете им на крадците да крадат.

Никој не го знае Господ, а сите му се покоруваат!?

Обично надуени се оние кои се празни!

Ценовникот во Собранието тоа прецизно го одредува:
Се знае колку е цената за орално,
а колку за анално гласање!

Прво го очекувавме комунизмот,
а сега Европската Унија!

Русите работат за да може Челзи да игра.

Претседателот е Кум на државата!

Русите го финансираат Челзи,
ама ни Англичаните не се скржави!

Тие ги помагаат чеченските терористи.

Сатирата е филозофија во книжевноста!

Тргни се од пред стадото да не бидеш дел од стоката.

Постарите мажи не бираат! Само нека е млада.

Ако поблиските ви нанесуваат болка, зошто се жалите!
Тие ви се блиски.

Ако вистината ја изнесувате на улица,
ризикувате да ја поплукаат.

Бирократијата е автомат чии делови се луѓе.

Будалите владеат со светот. Паметните се занимаваат
со производство на оружје за будалите.

Тесла да ја наплатуваше струјата,
целата земја ќе беше негова.

Дишевме со заедничките гради на Југославија,
а сега секој е приклучен на свој апарат.

Затварање на очите е наш метод на барање на вистината.

Имаме специфична тактика: кога другите ќе удрат по нас,
ние удираме сами по себе.

Кој денес убива, добива право утре да биде убиен.

Тука владее толкава слобода
што можат слободно да ве уапсат.

Политичарите се како мали деца: сакаат валкани игри.

Окупаторите се наши пријатели.

Ни ја ебаа мајката, па се ородивме.

Тој беше диктатор во својата земја,
а на овие им диктираат надвор од земјата.

На првиот сите му работат позади грбот.

Рушењето на Југославија предизвика многу последици.
Им се суди само на последиците.

Одењето наназад е нашата тактика на напредување.

ЃОРЃЕ ЛАТИНОВИЌ

(1962 – Босанска Крупа)

Можеби револуцијата ќе успееше да се плаќаше по учинок.

Моравме да скршневме од патот на Водачот
заради голема нужда.

Ја откривме загадочната личност:
господинот и другарот се иста личност.

Гинеа за идеали бидејќи немаше готовина.

Покрај толку вечни огнови
Југославија мораше да изгори.

Комунистите ја изведоа Револуцијата
а потоа и се губи секаква трага.

Паролата е политички подобен афоризам.

Револуционерите јуришаа кон небото,
но главните освојувања ги направија на земјата.

Во преговорите ги добивме териториите кои
ги баравме. Зарем не ни ветиле планини и долини?

Воените злосторства никогаш не застаруваат.
Ги пренесуваме од колено на колено.

Некои поединци се збогатија во војната.
Тоа нашата борба им го даде.

Сите ние сме заслужни граѓани. Заслуживме подобро.

Ништо не е данско во оваа трула држава.

Не пати од големина. Краде и на големо и на мало.
Во демократијата народот е осуден на четиригодишен
мандат, што е напредок во однос на доживотен затвор.
Ги молам политичарите да не минуваат
од зборови на дела. Нас ни е доста и од ова.
Што си понепресметлив, повеќе не сметаат на тебе.
Кога историјата би се повторувала
Србија би имала своја држава.
Онаму каде Водачот е главна улога,
народот статира во масовните сцени.
Каква ни е станбената политика, да е жив,
Диоген сеуште би живеел во буре.
Стоката за широка потрошувачка
ја купува си потесен круг на луѓе.
Око за око, заб за заб. Продадено!
Нашиот Водач се опијани од власта,
токму сега кога требаше да биде трезен.
Денес најдобро стојат оние што лежат на пари.
Мапите ги открија картите.
Лудите среќата ги следи,
а паметните државната безбедност.
Останете тука. Додека не ги приведеме и останатите.
Политиката е курва. Ја одлежав неколкупати.
Информативниот разговор беше
едукативен. Иследникот ме научи на памет.
Каин го уби само Авељ на што
неоправдано му се дава библиски размери.

Најмногу се лаже на избори,
за време на избори и после избори.

Доколку стварноста не се сложува
со политичката програма, толку полошо за гласачите.

Знаењето е моќ, особено во рацете на глупавите.

Косово во нас буди длабоки спомени.
Вечно ќе се сеќаваме.

Убиецот има алиби. Не беше на местото на жртвата.

ГРУЈО ЛЕРО

(1949 – Високо)

Ако е времето пари, зошто не го држите во банка?

Ако е фамилијата основна ќелија на општеството,
тогаш бракот е – ќелија за поединците.

Ако чизмата ја чува главата,
зошто не ја носите на глава?

Вратарот во затворот – е клучен човек.

Да не помислат гостите дека е папучар,
сите домашни работи ги вршеше бос.

До крајот на животот остана провинцијалец.
Ама жената уште од првиот ден му беше – светска.

Да не се свртевме кон Запад,
сонцето немаше толку бргу да ни зајде.

Жена му е вистинска мачка.
Секој февруари му бега од дома.

Би запнал од петни жили,
ама ми е страв да не завршам како – Ахил.

Зошто од политичарот очекувате да е чесен
кога политиката е курва?

Извлече жива глава. Од песокот.

Изгледа дека платата доаѓа од породилно.
Ја добиваме после девет месеци.

Како да останеме живи ако не мрдаме од мртва точка?

Слабите имаат-дебели проблеми.

Некогаш живеел како бубрег во лој,
а сега одам на дијализа.

Не успеа да биде прва виолина во оркестарот,
ама е – последна дупка на шупелката.

Русите неможеме да ги обвиниме за перење пари.
Тие перат – рубљи.

Само на ретките не им е густо во животот.

Кога ќе видам збунета, ми доаѓа да збудалам.

БОРИСЛАВ МИТРОВИЌ

(1950 – Нова Топола)

Безбојните луѓе се фарбаат во биографиите.

Власта за себе зборува сè најубаво,
а сè што зборува, тоа и ние зборуваме.

Власта ќе се пресмета со криминалот,
и ќе си го земи својот дел.

Жалоста да биде поголема,
закопан е на државен трошок!

Има нешто во нив, што ги прави-празни!

Народно верување: ако падне Владата,
ќе биде родна годината.

Не ги вртете зборовите на политичарите,
од другата страна нема ништо!

Нема правна држава додека некои судии се на слобода!

Немаме пари за закоп. Тоа не одржува во живот!

Не е трагедија што потонавме,
туку што вистината за нас исплива на површина.

На покојникот секоја чест.
На закопот никој не остана гладен.

Политичарот потопен во народот,
потиснува повеќе отколку што му треба.

Правдата е на наша страна. Ни нема спас!

После создавањето на светот,
Боговите не направија ништо!

Соништата ми се исправни.
Јавето треба да се однеси на поправка.

Во раководството седат сè познати личности.
Нема ниту еден Незнаен јунак.

Наместо да го искоренат криминалот, го оплевија народот!

Успесите на власта ми ги отворија очите.
Не гледам ништо добро.

Афоризмот е мисловен бумеранг.

Богатите со дух, немаат ситно за леб и млеко.

Владата е сериозна.
Смислува нови вицови за подобро утре.

Го допревме дното на животот,
ама тоа не го вознемири подземјето!

И тековните проблеми ги правиме од тврд материјал!

Идеал на бирократот: човек од хартија!

Имаме широка душа. Никако да ја испуштиме.

Кој не верува дека е власта демократска,
нека ја праша полицијата!

Лажните патриоти се вртат по секое знаме!

Луѓето се светци, само на – иконите!

Народот е шворц. Ги потроши сите пцости.

Не пцујам на власта, тука на нејзината
деловна придружничка – политиката!

За успесите на власта малку се знае. Истрагата е во тек.

Ова е земја на соништата. Ноќните мори станаа стварност!
Од јавните работи, во тек е закопот на државата!
Откако дојдоа на чело, умот ми попушти!
Политичките фосили прават сè само да не умртват!
Стомакот е попаметен од главата. Знае кога е празен.
Во мене се борат гладот и патриотизмот.
Во секој случај, ќе го дадам животот за татковината!
Не успаа успехите, кои ги нема ниту во сон.
Храбрите прашања не се плашат од одговори.
Човек мора да гледа каде стои,
за да не згазне на политичка афера.

СОДРЖИНА

Вовед.....	5
------------	---

АФОРИСТИЧАРИ ОД СРБИЈА

Александар БАЉАК.....	11
Милан БЕШТИЋ.....	15
Радивоје БОЈЧИЋ.....	18
Јасмина БУКВА.....	23
Милован ВИТЕЗОВИЋ.....	25
Милован ВРЖИНА.....	28
Ранко ГУЗИНА.....	31
Радивоје ДАНГУБИЋ.....	33
Весна ДЕНЧИЋ.....	34
Живоин ДЕНЧИЋ.....	38
Зоран ДОДЕРОВИЋ.....	41
Горан ДОКНА.....	43
Раде ЃЕРГОВИЋ.....	45
Анђелко ЕРДЕЉАНИН.....	47
Растко ЗАКИЋ.....	49
Раде ЈОВАНОВИЋ.....	51
Владимир ЈОВИЧЕВИЋ-ЈОВ.....	54
Милорад КАЛЕЗИЋ.....	55
Павле КОВАЧЕВИЋ.....	57
Ива МАЖУРАНИЋ.....	59
Илија МАРКОВИЋ.....	61
Саво МАРТИНОВИЋ.....	64
Александар МАТИЈАШЕВИЋ.....	66
Зоран МАТИЋ - МАЗОС.....	68
Даница МАШИЋ.....	70
Владица МИЛЕНКОВИЋ - ВЛАЈЧЕ.....	72
Дејан МИЛОЕВИЋ.....	74
Драгутин МИНИЋ - КАРЛО.....	76
Митар МИТРОВИЋ.....	79
Момчило МИХАЈЛОВИЋ.....	80
Нинус НЕСТОРОВИЋ.....	82
Александар НОВАКОВИЋ.....	85

Драган ОГЊАНОВИЋ.....	87
Ѓорѓе ОТАШЕВИЋ.....	89
Миленко ПАЈОВИЋ.....	93
Раша ПАПЕШ.....	97
Душко М. ПЕТРОВИЋ.....	99
Зоран Т. ПОПОВИЋ.....	100
Душан ПУАЧА.....	102
Миливоје РАДОВАНОВИЋ.....	104
Милан Р. СИМИЋ.....	106
Слободан СИМИЋ.....	108
Мирослав СРЕДАНОВИЋ.....	111
Ивана СРЕЧКОВИЋ.....	113
Витомир ТЕОФИЛОВИЋ.....	115
Милан ТОДОРОВ.....	118
Мича ТУМАРИЋ.....	120
Брана ЦРНЧЕВИЋ.....	122
Александар ЧОТРИЋ.....	125
Драган ШУШИЋ.....	130

АФОРИСТИЧАРИ ОД ЦРНА ГОРА

Веселин БРНОВИЋ.....	133
Неџељко Неџо - ВАРАГИЋ.....	136
Владислав ВЛАХОВИЋ.....	137
Радоје Маџо ГАЛОВИЋ.....	140
Драган ДРИНЧИЋ.....	142
Душан ЃУРИШИЋ.....	143
Јован ЕРАКОВИЋ.....	146
Драган КОПРИВИЦА.....	148
Вишња КОСОВИЋ.....	151
Милан - Дуго КРИВОКАПИЋ.....	153
Илија ЛАКУШИЋ.....	154
Дејан МИЛИЧИЋ.....	157
Мијо МИРАНОВИЋ- ГРОФ.....	159
Владимир МИЌКОВИЋ.....	162
Рако НИКЧЕВИЋ.....	165
Ратко М. ПАВИЧЕВИЋ.....	166
Вељко РАЈКОВИЋ.....	167
Зоран РАОНИЋ.....	171
Радомир РАЦКОВИЋ.....	173
Дејан ТОФЧЕВИЋ.....	176
Влајко ЌУЛАФИЋ.....	179
Владан ЧИЗМОВИЋ -ЧИКИ.....	181
Никола ШАРАНОВИЋ.....	183

АФОРИСТИЧАРИ ОД РЕПУБЛИКА СРПСКА

Миладин БЕРИЌ.....	185
Ернест БУЧИНСКИ.....	189
Живко ВУЈИЌ.....	191
Слободан ЈАНКОВИЌ.....	194
Данило КАРАПЕТРОВИЌ.....	196
Горан КЉАЈИЌ.....	197
Ћорѓе ЛАТИНОВИЌ.....	201
Грујо ЛЕРО.....	204
Борислав МИТРОВИЌ.....	206